

နတ်သမီးထောင်ချောက်

လောကမှာတကယ် အဖြစ် အပျက် တွေဟာစိတ်ကူးယဉ် တာထက် ဆန်းကျယ် တယ် ဆိုတာကို ယုံကြည်မှုမှသာ နိုင်ကြတာကို အဲဒီလို ဖြစ်စဉ် တွေထဲမှာကျုပ် တသက် တါမှာမေ့လို့ မရနိုင် တဲ့ဖြစ် စဉ် လေးတခုရှိ ခဲ့တယ်။ အဲဒါ ဟိုးလွန် ခဲ့တဲ့သုံးနှစ် ကျော် လေးနှစ် ကျုပ် မြို့ပေါ်ရောက် စကကြုံခဲ့ရတဲ့အိပ် မက် ဆန် ဆန် ဇာတ်လမ်း လေးတပုဒ် ။ တရွာမပြောင် သူကောင်း မဖြစ် ဆိုတဲ့ထုံးကို နှလုံးမူပြီးကျုပ် မြို့ကို တက် အလုပ် လာရှာတယ် ။ ကျုပ် တကယ် ကျွမ်းကျင် တာကတောင် ယာလယ် လုပ် ဘဲကျွမ်းတာ၊ တကယ် တမ်းမြို့မှာအလုပ် လုပ် ရမယ် ဆို တော့ကျုပ် နဲ့အံ ဝင် မဲ့လုပ် ငန်းကမရှိ ဘူး။ လက် သမားပညာသင် ပန်းရံပညာသင် ၊ သံချိုသံကွေးစတဲ့ကြံ့ရာကို လိုက် လုပ် နေရ တယ် ။ ပညာသင် နောက် လိုက် လုပ် တော့လည်း ၊ နေ့တွက် ရတဲ့ပို ကို ဆံကမပြောလောက် ဘူး။ တနေ့အစိပ် သုံး ဆယ် အလွန် ဆုံးရတယ် ၊ အော် ဟုတ်သားဘဲကျုပ် ပြောဖို့ မေ့သွားတယ် ။ ကျုပ် နာမယ် ညွန့် ဆောင် ၊ ရွှေဘို နယ် က ရွာလေးတရွာကဆို ပါစို့ ၊ မြို့မှာအနေကြာတဲ့ကျုပ် အကို ဝမ်းကွဲ ကို လှမောင် ရဲ့အိမ် မှာအဆင် မပြေခင် ခဏနေထိုင် စားသောက် နေရတယ် ။

ကျုပ် အကို ရဲ့မိန်းမ မမြင့် မြင့် ထွေးလား၊ သဘောကောင်း ပါတယ် ။ ကျုပ် တို့ ရွှေဘို နယ် သူပါဘဲ ။ အကို ကအသက် (၃၅)နှစ် ။ ကျုပ် မရီးက (၃၄)နှစ် ၊ ကျေးတောသူ၊ ကျေးတောသားတွေ ဆို ပြီးအထင် တော့မသေးလိုက် ပါနဲ့ ၊ လူချောလူ လှတွေ ဗို။ ကျုပ် မရီးဆို သူရွာမှာအချောအလှထိပ် ခေါင် တင် ရွာရဲ့ကွမ်းတောင် ကို ဝင် ပေါ့ ၊ အသားလေးက ဝါဝါအ ရပ် ကလဲရွှေဘို မင်းကြိုက် ဆို တဲ့အစားထဲကပါဘဲ ၊ ဗမာဆန် တွဲနဖူး၊ မျက် ခုံးကကောင်း ကောင်း ၊ မျက် လုံးတွေက ဝိုင်းစက် ပြီး၊ မျက် တောင် ကော့ကြီးတွေ အောက် မှာရွှန်းလဲ့တောက် ပနေတယ် ၊ ဟို ရွှေသမင် မျက် လုံးပိုင် ရှင် ပေါ့ ၊ နှာတံသွယ် သွယ် ၊ သေသပ် လှပတဲ့နှုတ်ခမ်း ကျော့ရှင်း တယ် ။ လည်တိုင် ပြည့်ပြည့် ဖြိုးဖြိုး ၊ ရှေ့ရင် အစုံက၊ အဟိတ် ကယ် ထွားထွားကြီးပေါင် တန် ကြီးတွေ ကတုတ်တုတ် ခဲခဲနဲ့အဖျားသွယ် သွားတဲ့ငှက် ပျောပင် လို ပါဘဲ ။ တသားမွေး တမွေး လှဆို တဲ့အစားထဲကမို့ ၊ ကျုပ် တူလေးအခါလည် ရောက် နေတာတောင် မှငယ် မူငယ် သွေးမပျောက် သေးဘူးဗျို ။ အဟမ်း ကျုပ် ဒီလောက် ဖွဲ့နွဲ့ ပြောတာမကြာသေးဘူး ။ ဟို တုန်း ကသူ့မျက် နှာကို ရဲရဲမော့မကြည့် ရဲဘူး ။ အကို မယားဆို တော့နဲ့နဲ့ ကြောက် ရတယ် ပေါ့ ဗျာ ။ နောက် တော့အချိုးပြောင်း သွားတာကတော့မပြောတာကကောင်း ပါတယ် ။

ထားတော့ဗျာကျုပ် ပြောချင် တဲ့အကြောင်း ကတခြားပါ ၊ အဲဒါကို ခင် ဗျားတို့ စိတ်ဝင် စားမယ့် အကြောင်း ပါဘဲ ။ ကျုပ် ကကြုံရာလုပ် နေရတဲ့ကာလဆို ရမယ် ။ အဲဒီတုန်းကကျုပ် စိတ်ပျက် ပြီးတော့ပြန် ပြေးအုံးမလို့ တောင် စိတ်ကူးမိ ပါ သေးတယ် ။ အကို နဲ့မရီးကတားလို့ မြို့မှာဆက် နေဖြစ် တယ် ။

ကျုပ် တညနေပေါ့ဗျာ၊ အလုပ် ကပန်းရံဆရာနဲ့စကားများပြန် လာရလို့ စိတ်ညစ် နေတာနဲ့ကျုပ် တို့ ရပ် ကွက် ကနေအ နောက် ဘက် ၊ မြို့အခေါ်နှစ် ပြသုံးပြလောက် လျှောက် ရင်းရောက် တဲ့ကျိုးနဘေးကို သွားထိုင် ပြီးမြို့ရိုးကြီးနဲ့ကျိုး ရေပြင် ကို ကြည့်ပြီးရွာကို လွမ်းနေတယ် ပေါ့ဗျာ ။ အော် ဟုတ်တယ် ရွာကကျုပ် ရည်းစားစာဥဆို ကြပါစို့ ။ အဲသူ့ကို လည်းလွမ်းတယ် ၊ လွမ်းစရာအဖြစ် ကလေးကလည်း ကျုပ် မြို့ကို မသွားခင် တညချိန် တွေရင်းဖြစ် ခဲ့ကြရတာ ။ အေးဗျာတွေ ကြည့် ပေါ့ ။ အဲဒီအကြောင်း လဲနောက် ကြုံမှထပ် ပြောမယ် ဗျာ ။

အဲဒီလို ကျုပ် တောင် တွေးမြောက် တွေးနဲ့နေဝင် သွားတာတောင် ကျုပ် သတိမထားမိ လိုက် ဘူး ၊ သတိထားမိ လိုက် တဲ့အချိန် ကတော့အတော် လေးမှောင် နေပြီး ၊ ကျုပ် ထိုင် နေတါသစ် ပင် ရိပ် အောက် ကနဲ့တန်း လေးအပေါ်လမ်း ဘေးမီးတိုင် မလင်း တလင်း လေးဖြာကျနေတယ် ။ ကျုပ် ဘာရယ် ဟုတ်ပါဘူး ၊ ထွေ ရာလေးပါး တွေးရင်း ကအဲဒီနဲ့ လေးပေါ်ကျောမှိုမျက် လုံးမှိတ်ပြီးတောင် တွေးမြောက် တွေးဆက် တွေးနေမိပြန် ပါတယ် ။ ကြာတော့အိပ် တောင်

ပျော်သွားတယ်။ ဘယ် လောက် ကြာတယ် တော့မသိဘူး။ ကျုပ် ထိုင် နေတဲ့ခုံ လေးရမ်းခါ သွားတာနဲ့ လန့်ပြီး နိုးသွား တယ်။ ကျုပ် အိပ် ချင် မူးတူးနဲ့ မျက် လုံးဖွင့် ကြည့် တော့။ နတ် သမီးလေးတပါးကို ကျုပ် မြင် လို က် ရတယ် ဗျာလှ လို က် တာဗျာတကယ် ပါဘဲ ပြုံးပြုံးလေး ကျုပ် ကို ကြည့် နေလို က် ပုံများရင် တွေတောင် တဒိန်း ဒိန်း ခုန် သွားသလား ဘဲ။ အရပ် ကမန် မှ မမြင့်၊ မျက် လုံးမျက် ခုံ လှလှ၊ မျက် နက် ဝန်းလေးနဲ့ နှာတံသွယ် သွယ်၊ နှုတ်ခမ်း လေးရဲ့ လို့၊ နှင်း ဆီ ဖူးလေးလို ရဲရဲနီနေတာ ဘဲ။ မျက် နှာကျကတော့ သွယ် သလို ကျော့ရှင် တဲ့လည် တိုင်၊ အဲဒီအောက် ကဟို ခေါင်းကနေ စွပ် ပြီးဝတ် ရတဲ့အင်္ကျီကျပ် ကျပ် လေးကို ရုန်း ကန် ခုန် ထွက် တော့ မယ့် အတိုင်း ရှေ့ရင် အစုံကလုံးဝန်း စူဖြိုးလွန်း လှတယ်။ အသက် ရှူလို က် တိုင်း လှိုင်း ထနေလို က် ပုံများ၊ လှေကလေးလှိုင်း ထိပ် မှာနိမ့် ချည်မြင့် ချည် ဖြစ် နေသ လို ပါဘဲ။

ဗိုက် သားချပ် ချပ် ကလေးရဲ့ အောက် ပေါင် သားကြီးတွေ က၊ အဲဟို အပြာရောင် လုံးကွင်း အောက် ကနေတင်း ရင်း နေ တာများ၊ ပြီးပြီးတော့ စွန့် ကားနေတဲ့ တင် သားကြီးတွေ ကလည်း မနည်း မနောကြီးဘဲ၊ လုံကွင်း အောက် ကဘောင်း ဘီ အနားလေးတော့ ထင် ထင် ကြီးမြင် နေရတယ်။ အသားအရောင် ဝါမှုန့်လို က် ဖက် နေတဲ့ သလုံး သားဖေါင်း ဖေါင်း လေးတွေ ကဒေါက် မြင့် ဖိနပ် အပေါ်မှာလေ။ ကြည့် စမ်း တကယ့် နတ် သမီးလေးလို ပါဘဲ။ ဆံပင် ရှည် တွေက မဲနက် သန် စွမ်း ပြီးစွင့် ကျား နေတဲ့ တင် ပါးကို တောင် ဖုံးနေလေရဲ့။ ကျုပ် အဲဒီနတ် သမီးလေးကို ငေးမောကြည့် နေမိ တယ် အဲ။

အို ~ ယူတယောက် ထဲလားလို့ ဆို နေမှဘဲ အို—

အို ~ အော် အင်း ဟုတ်ဟုတ် ပါတယ် ဘာဘာပြုလို့ လဲ အို—

သူ့အမေးကို ကျုပ် ထစ် ထစ် ငေါ့ ငေါ့ နဲ့ ပြန် ဖြေလို က် မိ တယ်။ အဲဒီအခါ မှာကျုပ် ဘေးနားမှာ ကပ် ထိုင် လို က် ရင်း။

အို ~ အို ကေ အိုင် လဲတယောက် ထဲပျင်း နေတာနဲ့ အတော် ဘဲ အဖော် ရတာပေါ့ အို—

အို ~ ဗျာအဖော် ဟုတ်လား အို—

မွေးလို က် တာဗျာ၊ ဘယ် လို အမွှေးနံ့ လဲမသိ ဘူး။ ရင် ထဲကို အေးသွားတာ ဘဲ။ နတ် သမီးလေးက ပြုံးရင်း နဲ့ ကျုပ် ကို အို ~ ဟုတ်တယ် အိုင် တယောက် ထဲပျင်း တာနဲ့ ကျုံးပတ် ပြီး ကားမောင် နေတာ သုံးလေးပတ် ရှိ ပြီဒီနားရောက် တိုင်း

ယူတယောက် ထဲ ထိုင် နေတာတွေ တွေ နေတာနဲ့ အဖော် လာစပ် တာ အို—

သူ့ရှုပြုံးရှင် နေတဲ့မျက် နှာလေးဟာ တကယ့် အပြစ် ကင်း တဲ့ကလေးအတိုင်း ဘဲ။ ဒါနဲ့ ကျုပ် လဲ

အို ~ ဟုတ်လား ကျုပ် လဲတယောက် ထဲစိတ် ညစ် ညစ် ရှိ တာနဲ့ ဒီနားလာထိုင် ရင်း က ခဏအိပ် ပျော် သွားတယ် အို—

အို ~ စိတ်ညစ် လို့ ဟုတ်လား ဘာပြုလို့ လဲ အို—

ကျုပ် ကို တရင်း တနီးကြီး မေးလာတာနဲ့ ကျုပ် လဲသူ့ကို ခင် သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ် လည်း အလုပ် အကို အဆင် မပြေ လို့၊ ဘာလို့ ပြောလို က် တော့သူ့မျက် နှာလေးညှိုး သွားတယ် ဗျာ ပြီးတော့။

အို ~ အော် လူတကို ယ် အပူတမျိုး စီနဲ့ ကို အို—

သက် ပြင်းလေး ချပြီး၊ ခတ်လေးလေး ငြီးငြူပြီး မြို့ရိုးကြီး ဆီကို ငေးမောကြည့် နေပြန် တယ်။ အော် ငွေ ကြေးစည်း စိမ်း ပြည့်စုံ တဲ့လူတွေ မှာလဲ။ သောကဆို တာတွေ ရှိ နေတာဘဲ ကို ကျုပ် ငေးငို ငွေဝေပြီး လို က် ခဲ့ဖို့ ခေါ်တာကို ကျုပ် မ ငြင်းမိ ပါဘူး။ ဘါဘဲ ဖြစ် ဖြစ် သူ့စိတ် ချမ်းသာစေချင် တဲ့ဆန္ဒတွေ ကျုပ် ရင် ထဲမှာ ဖြစ် ပေါ်လာတယ်။ ခုချိန် ထိ ကျုပ် သူ့အပေါ်ကို ဖောက် လွဲဖောက် ပြန် စိတ်မရှိ ပါဘူးဘုရားစူးမိုး ကြီးပစ် ပါရစေ။ တကယ် ပါ သူငယ် ချင် တယောက်

လို၊ ဆွေမျိုးသားချင်း တယောက် လို ခင် မင် သွားမိ ပါတယ် ၊ တခုပဲရှိ တယ် ကျုပ် ခေါင်း ညှိတ် တွေ့ သူကျုပ် လက် ကို ဆွဲ ခေါ် တယ် ။ ကျုပ် အလို က် သင့် ဘဲ သူ ခေါ် တွဲ နောက် ကို ထလို က် သွား မိ တယ် ။ ကျုပ် ထိုင် နေ တွဲ ဝါး တရို က် အ ကွာ လမ်း ဘေး မှာ ရပ် ထား တွဲ ကား ဆီ ရောက် တယ် ၊ လူ လှ သလို ကား ကြီး က လှ တယ် ၊ အဲ ခန့် တယ် ဗျာ ပို နောက် ဆုံး ပေါ် ကား မြင့် မြင့် မှန် လုံ ကား ၊ ပါ ဂျဲ ရှိ ၊ ဆို လား ။ အဲ ဒီ ကား ဘေး ရောက် တော့ ကျုပ် ကို တံ ခါး ဖွင့် ပေး လို့ ၊ ကား ပေါ် တက် ထိုင် လို က် တယ် ကျုပ် ကား ပေါ် ကျ ကျ နန ထိုင် မိ ပြီး မှ သူ ကား ကို ရှေ့ က ပတ် ပြီး တဖက် က မောင်း တွဲ နေ ရာ မှာ ဝင် ထိုင် လို က် တယ် ၊ ကျုပ် ကို လှမ်း ပြီး ပြီး လို က် ရင် ၊ မှ ကား ကို စက် နှိုး မောင်း ထွက် လို က် တယ် ၊ ကား လေး ဟာ ငြိမ် ကနဲ ဆို ပြေး ထွက် သွား လို က် တာ ၊ ကျိုး ဘေး က သစ် ပင် တွေ လမ်း ခါတ် မီး တိုင် တွေ ရိပ် ကနဲ ကျန် ရစ် တယ် ၊ ကျိုး တောင် ဘက် ထိပ် ရောက် တော့ ၊ အ နောက် ဘက် ကို ချိုး ကွေ လို က် ပြီး ဆက် မောင်း တယ် ။ ကျုပ် လဲ မီး ရောင် တွေ နဲ့ ထိန် လင်း နေ တွဲ အ ဆောက် အ ဦး တွေ ကို ငေး မော ရင်း ပေါ့ ၊ တချက် တချက် သူ ဘက် လှည့် ကြည့် မိ တဲ အခါ ကျုပ် ကို ပြုံး ပြုံး ပြတယ် ၊ သူ ပြုံး လို က် တွဲ အခါ တိုင်း ပါး ချိုင့် က လေး က ခွက် ခွက် သွား တာ ကို လည်း သတိ ထား မိ လို က် တယ် ၊ ခဏ အ ကြား မှာ ကား ကို ဖြည်း ဖြည်း လေး မောင်း ရင် ကျုပ် ဘက် ကို ခေါင်း လေး ဝဲ ပြီး ။

အံ့ ~ ယူ ဘာ စား ပြီး ပြီ လဲ အံ့—

အဲ ဒီ ကျမှ ကျုပ် မိုက် ထဲ က ဆာ လာ တယ် ။ ကျုပ် လည်း ည စာ မ စား ရ သေး မှန်း သတိ ရ တာ နဲ့ သူ ကို ခေါင်း ခါ ပြ လို က် မိ တယ် ။

အံ့ ~ အင်း အိုင် လဲ ဘါ မှ မ စား ရ သေး ဘူး တခု ခု စား ရ အောင် ည ဈေး တန်း ဘက် သွား မယ် နော် အံ့—

ဒါ လဲ ကျုပ် မ ငြင်း ပါ ဘူး ၊ အ စား ကြိုက် တွဲ ကျုပ် အဖို့ က တော့ အ တိုင်း ထက် အလွန် ပေါ့ ။ ကျုပ် စကား အ ဆုံး မှာ သူ ကား ကို အ ရှိန် မြင့် မောင်း လို က် တာ ၊ ဘာ ကြာ တုန်း ဗျာ ဈေး ချို နား ကို ရောက် လာ တယ် ။ ကား ကို ဘယ် ဘက် ချိုး ကွေ လို က် ပြီး စား သောက် ဆိုင် ကြီး တဆိုင် ရှေ့ ထိုင်း ရပ် လို က် တယ် ၊ ပြီး တော့ သူ ကား ပေါ် က ဆင်း ပြီး ကျုပ် ကို ကွေ ပတ် ရောက် လာ တယ် နောက် ပြီး တံ ခါး ကို ဖွင့် ပေး လို့ ကျုပ် ကား ပေါ် က ဆင်း လို က် တယ် ၊ သူ ကား တံ ခါး ကို သေ ချာ ပြန် ပိတ် လို က် ပြီး ကျုပ် လက် ကို ဆွဲ ကာ စား သောက် ဆိုင် ထဲ ကို ခေါ် တယ် ။ ကျုပ် ဆိုင် ထဲ ကို ငေး မော ပြီး သူ နဲ့ အ တူ လို က် ဝင် လို က် တယ် ။ ကျုပ် ဒီ လို ဆိုင် ကြီး မျိုး မ စား ဖူး ပါ ဘူး ၊ သာ မန် ဆိုင် လေး တော့ ကျုပ် မြို့ ရောက် ကာ စ နောက် တနေ မှာ အ ကို လှ မောင် တို့ ခေါ် ကျွေး လို့ ခေါက် ဆွဲ ကြော် နှစ် ခါ သုံး ခါ လောက် စား ဖူး ပါ တယ် ။

ဆိုင် ထဲ က ထောင့် ကျ ကျ စား ပွဲ မှာ နေ ရာ ယူ တော့ သူ က ဆိုင် မျက် နှာ စာ ကား လမ်း ဘက် ကို မျက် နှာ မူ ထိုင် တယ် ။ ကျုပ် ကု လား ထိုင် မှာ ထိုင် လို က် ပြီး သူ ကို ကျုပ် မ မှာ တတ် ဘူး ဘာ ဖြစ် ဖြစ် စား လို့ ရ တာ တခု ခု မှာ ပေါ့ လို့ ပြော တော့ သူ ကျုပ် ကို ခေါင်း ညှိတ် ပြ လို က် ပြီး ။ စား ပွဲ ပေါ် မှာ ထောင် ထား တွဲ စာ ရွက် ထဲ က စာ တွေ ကို ဖတ် ပြီး ဘေး မှာ လာ ရပ် နေ တွဲ ဆိုင် က ချာ တိတ် လေး ကို ၊

အံ့ ~ မမ တို့ အတွက် ထမင်း ကြော် ပွဲ ကြီး တပွဲ ကြိမ် ဆိုင် ဟင်း ချို တပွဲ ဝက် စတူး နဲ့ ဘဲ ကင် တစ် တံ ယူ ခဲ့ ပြီး မှ လို တာ ဆက် မှာ မယ် ဒါ နဲ့ ယူ အရက် သောက် တတ် လာ အံ့—

ကျုပ် အမှန် အတိုင်း ပြော လို က် ပါ တယ် ။ ဟုတ် တယ် လေ ၊ ရွာ မှာ ဆို ကျုပ် ကို ယ် တိုင် အရက် ချက် သောက် ဖူး လာ တာ ၊ မြို့ ရောက် တော့ လည်း နှစ် ခါ သုံး ခါ လောက် အ ကို နဲ့ လို က် သောက် ဘူး ပါ တယ် ။ ကျုပ် ခေါင်း ညှိတ် ပြ လို က် တာ ပေါ့ ။

အံ့ ~ အနည်း အကျဉ်း တော့ ဖြစ် ပါ တယ် အံ့—

ကျုပ် စကား ဆုံး တော့ သူ ပြုံး လို က် ပြီး ကျုပ် အတွက် အရက် မှာ ပေး တယ် ၊ ဘာ တွဲ အို ဘရန် ဒီ ဆို လား ၊ အဲ အဲ ဒါ ကျုပ် မ သောက် ဖူး ဘူး ဗျာ ။ ခဏ နေ တော့ ဖန် ခွက် နဲ့ အရက် ပု လင်း ကျုပ် တို့ စား ပွဲ ပေါ် ရောက် လာ တယ် ၊ ရေ ခဲ ရော ဆို ဒါ ရော

ပေါ့၊အရက် ပုလင်းကို ကြည့်ပြီးကျုပ် ဘယ် လို ဖွင့် ရမှန်းမသိဘူးဖြစ် နေတယ်။ဒါနဲ့ကျုပ် သူ့ကို လှမ်းကြည့် လို က် တော့ပြုံးပြုံးကြီးစားပွဲ ပေါ်မေးထောက် ကြည့် နေတာတွေတော့။

အဲဒါကြီး ကျုပ်မသောက် ဖူးဘူး ဘယ် လို ဖွင့် ရမှန်းမသိဘူးဖြစ် နေတယ် အဲ—

ရီရီမောမောနဲ့ပြောလို က် ပြီးဆို ကကောင် လေးတယောက် ကို အသံစာစာနဲ့လှမ်းခေါ်လို က် တယ်။စားပွဲ ထိုး အ နားကို ရောက် တော့ပုလင်းကို ဖွင့် ခိုင်းပြီးဖန် ခွက် ထဲကို ထည့် ခိုင်းသလို၊ဟို ဆို ဒါနဲ့အနေတော်ဖြစ် အောင် စပ် ခိုင်းနေပြန် တယ်။ဆို ကကောင် လေးကလဲကျုပ် ပြောတဲ့အတိုင်း ကျုပ် ရှေ့ကဖန် ခွက် ထဲကို အရက် ပုလင်း ဖွင့် အ ရက် ထည့် ဆို ဒါနဲ့အချိုးကျရောစပ် ပေးတယ်။ကျုပ် သူလုပ် ကို င် ပေးတာကို သေသေချာချာမှတ် ထားလို က် တယ်။ နောက် တခါကို ယ့် ဟာကို ယ် စပ် နိုင်း အောင် ပေါ့လေ။အရက် ခွက် ကို ကျုပ် လှမ်းယူလို က် ပြီးနမ်းကြည့် မိ တယ်။ မွှေးတေးတေးအနံ့လေးမို့ ကျုပ် တင့် လောက် သောက် ကြည့် လို က် တော့ပါးစပ် ထဲမှာရှုတတမွှေးတေးတေးနဲ့မျိုချ လို က် တော့ရင် ထဲမှာနွေးသွားတာပဲ။

ကျုပ် နောက် ထပ် တင့် ထပ် သောက် ရင်းသူ့ကို လှမ်းကြည့် မိ တော့သူသဘောကျပြီးခေါင်း တညိတ်ညိတ် နဲ့ဗျူပြီး တော့စားပွဲ ပေါ်ကပုံပြားလေးထဲမှာဖြူဖြူအလုံးလေးတွေကို ခရင်း သေးသေးလေးတချောင်းစို က် ထားတာကို ကျုပ် ရှေ့တိုးပေးပြီးစားခိုင်း တာနဲ့ကျုပ် အတုံးလေးတတုံးယူစားလို က် တော့လေးလေးစိမ့် စိမ့် လေးနဲ့အရသာရှိ တာ ကို သိ ရတယ် ဘာပဲပြောပြောအရက် ရောအမြည်းရောကျုပ် အဖို့ အသစ် အဆန်းချည်းပါဘဲလေ။ဒါကို သူကအကဲ ခတ်မိ တယ် နဲ့တူတယ်။ကျုပ် ကို

အဲဒီနိုင်း ငံခြားအရက် ကနဲနဲလောက် သောက် လို က် ချိစ့် လေးစားလို က် နဲ့မှလို က် တာမြန် မြန် သောက် ရင် အရ သာမခံစားရဘဲမူးတတ် တယ် ယူမှတ် ထားနော် အိမ် မှာဆို အို င် ဝယ် ဒီအမြဲသောက် တတ် လို့ အို င် နေတိုင်း အရက် စပ် ပေးလို့ သိ တာ ဒီအရက် က ညင်ညင် လေးနဲ့မူးတယ် အဲ— တဲ့

ကျုပ် သဘောပေါက် တယ် လေ။သူ့ဖွင့် မပြောလဲမှာကြားပေးတာနဲ့အကဲခတ်မိ ပါတယ် ကျုပ် လည်းသူပြောသလို ပြေးပြေးလေးတင့်ခြင်း သောက် လို က် ချိစ့် ဆို တဲ့အလုံးလေးမြည်း လို က် နဲ့အတော် ဇိမ် ကျနေတာကိုး၊အရက် ဖန် ခွက် လက် နှစ် လုံးလောက် ကုန် မှစားစရာတွေ ရောက် လာတယ်။ကျုပ် ခေါင်း ထဲမှာတော့တရိပ် ရိပ် နဲ့တက် လာ တယ်။ပုဂံလုံးအလွတ် ထဲမှာထမင်းကြော် တွေခွဲ ထည့် ပေးတယ်။တူတစုံနဲ့ဟို ဟာနဲနဲဒီဟာနဲနဲကျုပ် ထမင်းကြော် ပုဂံထဲထည့် ပေးပြန် တယ်။ကျုပ် လဲအရက် ကလေးငုံ လို က် ချိစ့် စားလို က် ထမင်းကြော် စားလို က် နဲ့အရက် အ တော် လေးဝင် သွားတယ် မှတ် တယ် နဲ့နဲ့မူးလာတယ်။

ဒါပေမဲ့ကျုပ် သတိ ထားပါတယ်၊ဒီထက် ပို မူးအောင် သောက် ဖို့ မသင့် ဘူးဆို တာ၊ဒါနဲ့ကျုပ် ထမင်းကြော် နဲ့ဟင်း တွေကို ပဲအဝအပြဲစားတော့တာပေါ့၊ဒါပေမယ့် ကျုပ် တို့ ညီအကို တတွေဟာ စားတဲ့သောက် တဲ့နေရာမှာရုပ် ပျက် ဆင်း ပျက် မဖြစ် အောင် စားတတ် တဲ့အကျင့် ငယ် ငယ် လေးထဲကသင် လာရလို့ သိမ် သိမ် မွေ့ မွေ့ နဲ့များများစားတတ် ကျတယ်။အဲဒီအကျိုးဆက် ကြောင့် ဘဲအခုငိုင်း မှာကျုပ် စံနစ် တကျတူတို့၊ခရင်း တို့ ကို င် တွယ် စားသောက် နေတာ ကို သူငေးပြီးကြည့် နေတယ်။

အဲဒါကြီး စားလေခုနကတော့ဆာတယ် ဆို အဲ—

ကျုပ် စားနေတာကို ရပ် လို က် ပြီးဟင်း ပန်းကန် ထဲကအသားဖတ် လေးတဖတ် ကို တူနဲ့ညှပ် ယူပြီးသူ့ရှေ့ကပန်း ကန် လေးထဲမှာထည့် ပေးလို က် မိ တယ်။

အဲဒါကြီး အို ကေ ယူလည်းစား အို င် လဲစားမယ် ပြီးရင် ကားပတ် မောင်း မယ် အဲ—

အဲဒီလို ပြောပြီးကျုပ် တို့နှစ်ယောက် စကားတွေအပို မပြောပဲ၊ အစားကို သာဠု စားနေကြတယ်။ အတော် လေးကြာ တော့မှစားသောက် မှုကို လက်စသိမ်းလက်ကျန် အရက်ပုလင်းကို ငြိမ်းကျုပ် ကားပေါ်ရောက်လာတယ်။ သူငွေရှင်းကား၊ ကားပေါ်တက်ပြီးဦးတည်လာတဲ့လမ်းအတိုင်းကားကို မောင်းထွက်လိုက်တယ်။ အတော်လေးမောင်းမိမှသူကျုပ်ဖက်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး။

အိုယူ စားရသောက်ရတာအဆင်ပြေရဲ့လားအို—

အိုပြေပါတယ် ကျုပ်ဘာဖြစ်ဖြစ်စားလို့ရတာအကုန်စားပါတယ် ဒီအရက်ကတော့ခုမှသောက်ဖူးတာ အင်းသူလဲကောင်းပါတယ် ဘာပြုလို့လဲဟင်အို—

သူကားကို ဂရုတစိုက်မောင်းရင်ကျုပ်ကို လှည့်မကြည့်ပဲရှေ့ကို ကြည့်နေတယ် ခေါင်းကလေးတညိုတညိုလုပ်ပြီးအို—

အဲသလိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောတာကြိုက်တယ် မြဲမြဲမြဲဆို အိုင်သိပ်မှန်းတာပဲအို—

စကားပြောရင်းနဲ့ကားကို ကျင်လည်စွာမောင်းနေတယ်။ ကျုပ်ကားကျောမှီပေါ်ခေါင်းလေးတင်ပြီးဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်စိကစားမိတယ်။ ဒါပေမယ့်ကျုပ်ဘယ်နေရာရောက်နေမှန်းမသိဘူး၊ ညလည်းညဖြစ်ပြန်၊ မြို့ရောက်တာကလည်းအနေမကြာသေး၊ ဆိုတော့မသိတာမဆန်းပါဘူး။ ဘယ်ရောက်ဘယ်ပေါက်ပေါက်သူစိတ်ချမ်းသာရင်ပြီးရောဆို တဲ့သဘောနဲ့ကျုပ်ငြိမ်နေလိုက်တယ်။ ကားဟာဟိုကွေ့ဒီကွေ့နဲ့အတော်လေးကြာတော့ကားမောင်းတာအရှိန်နည်းနည်းလျော့လိုက်ပြီး၊ ခပ်ကျယ်ကျယ်လေးငြိမ်းနေပြန်တယ်။

အိုလုပ်ပြီ အရေးထဲဆိုမိုက်ကနာလာပြီး ဟွန်းအို—

အိုမိုက်နာရင်မှောင်တဲ့နား ကားရပ်ပြီးပါလိုက်လေအို—

အိုဟွန်း ယူကတော့ပြောရော့မယ် မိန်းကလေးတယောက်မြို့လယ်ခေါင်ထိုင်ပြီး အဝှာဟွန်းအို— တကယ်ပါကျုပ်စေတနာနဲ့ပြောမိလိုက်တာပါ။ ဝမ်းသွားချင်လို့မိုက်နာတာကျုပ်တို့တော့မှာတော့ခြံတခြံကွယ်ပြီးရှင်းလိုက်တာကိုး၊ ခုလဲကျုပ်မတွေးမိဘဲပြောလိုက်တော့သူစိတ်တိုဟန်နဲ့ကျုပ်ကို ပြန်ပြောတယ်။ ကားကို လှည့်ပတ်စီးနေရတဲ့အရှိန်နဲ့ကျုပ်လဲအတော်လေးမူးလာတယ်ထင်တယ်။ ခဏနေတော့ကျုပ်ဘက်လှည့်ပြီး။

အိုမထူးပါဘူး အိမ်နားရောက်ခါနီးနေပြီဆိုတော့အိမ်ထဲဝင်လိုက်တာ ကောင်းတယ် ယူအိမ်လိုက်ခဲ့မလား ဒီကဘဲဆင်းသွားမလားအို—

ကျုပ်မျက်လုံးပြူးတယ်၊ ဘယ်ပေါက်လို့ဘယ်ရောက်နေမှန်းမသိဘူး၊ ပြန်လည်းမပြန်တတ်ဘူးလေ၊ ဒါနဲ့ကျုပ်လည်းသူကိုး။

အိုဟာ ကျုပ်မပြန်တတ်ဘူး ခင်ဗျားအိမ်ဝင်ချင်လည်းဝင်လိုက်ပေါ့ပြီးတော့မှကျုပ်ကို ပြန်ပို့ပေးလေဟုတ်ဘူးလားအို—

ကျုပ်ကအမှန်အတိုင်းမပြန်တတ်ဘူးပြောလိုက်တာနဲ့သူကတဟင်းဟင်းနဲ့ရီသဗျပြီးတော့မှ

အိုဟင်းဟင်းဒီလိုကျတော့လဲသိသားပဲပြန်ပို့ပေးပါမယ် စိတ်ချဟုတ်လား ယူအို—

ကျုပ်ခေါင်းညိတ်ပြယုံမှတပါးအခြားမရှိလေပြီး။ သူလဲကားကို အရှိန်ပြင်းပြီးမောင်းထွက်လိုက်တယ်။ ခဏနေတော့ခြံဝန်းကျယ်ကြီးရှေ့မှာကားရပ်လိုက်ပြီး၊ ဟွန်းတီးလိုက်တော့သံတံခါးရှေ့မှာလူကြီးတယောက်ကတံခါးလာဖွင့်ပေးတယ်၊ တံခါးဖွင့်ပေးတဲ့လူကြီးကို သူလက်ပြန်တံဆက်လိုက်ပြီးတိုက်အိမ်ကြီးရှေ့သံဘာဂျာတံခါးနားမှာ

ထို ရပ် လို က် တယ် ။ ကား စက် ရပ် လို က် တာ နဲ့ တံခါး ဖွင့် ဆင် လို က် ပြီး ကျုပ် ဘက် ရောက် လာ တယ် ။ ကား တံခါး ဖွင့် ပေး တာ နဲ့ ကျုပ် ကား ပေါ် က ဆင် လို က် တော့ တချက် ယို င် သွား တယ် ။

သူ က ကျုပ် ကို လှမ်း ထိန်း လို က် ရင် ရှိ နေ သေး တယ် ။ ကျုပ် ကို ယ် ကို ပြန် မတ် ပြီး ခေါင် ကို လေး ငါ ချက် ခါ ရမ်း ပစ် လို က် ရင် လေး ပူ တချက် မှုတ် ထုတ် လို က် တယ် ။

Ã ~ ၎င်း ၎င်း— ရပြီ၊ ကျုပ် ကို ယ် ကျုပ် ထိန်း သိမ်း နိုင် ပါ ပြီ ။

Ã ~ အို ကေ ဒါ ဆို တို က် ထဲ ဝင် မယ် ၎င်း—

ဆို ပြီး တို က် တံခါး ဘေး က လှုပ် ဖြူ ဖြူ လေး ကို နှိပ် လို က် တော့ တို က် တွင် တနေ ရာ က နေ

Ã ~ ကလင် ကလင် ၎င်း—

ဆို တဲ့ အသံ မြည် သွား တယ် လေ ။ အဲဒီ အသံ နဲ့ မရှေး မနှောင် မှာ ပဲ တို က် ထဲ က အသက် သုံး လေး ဆယ် အရွယ် မိန်းမ ကြီး တယောက် ပြေး ထွက် လာ ပြီး တံခါး ဖွင့် ပေး တယ် ။ သူ တို က် ထဲ ဝင် ပြီး ။

Ã ~ အမိုး သူ ကို ဧည့် ခန်း ခေါ် သွား အမြည်း တို့ ဆို ဒါ တို့ ဘာ တို့ လုပ် ပေး လို က် နောက် ပြီး အမိုး တို့ ဖထီး တို့ ကျွန် မ ကို ချစ် တယ် ကျွန် မ နဲ့ တသက် လုံး နေ ချင် တယ် ဆို ရင် ဒီ နေ့ ည အဖြစ် အပျက် ကို နှုတ် ပိတ် နေ ပါ နော် အမိုး ၎င်း— လို့ ပြီး ကျုပ် ကို

Ã ~ ယူ အမိုး နဲ့ လို က် သွား အိုင် လာ ခဲ့ မယ် ၎င်း— ပြော ပြီး နောက် ထဲ ကို ဝင် သွား တယ် ။

ကျုပ် လည်း စကား ဝဲ တဲ အဖွား ကြီး နောက် က နေ သူ ခေါ် တဲ့ ဧည့် ခန်း ဆီ လို က် သွား ရ တယ် ။ သူ ဧည့် ခန်း ဆို တာ က အောက် ထပ် တင် မှတ် တာ တယ် ဟုတ် လိမ့် မ တုန်း အပေါ် ထပ် ခေါ် သွား တာ ကို ။ အပေါ် ထပ် ဧည့် ခန်း ထဲ မှာ တော့ အိမ် ထောင် ပရိ ဘောဂ တွေ စုံ မှ စုံ ပဲ ။ ကျုပ် မသိ တာ တွေ အများ ကြီး ဘဲ ။ ရေ ခဲ သေ တွာ ။ ပန် ကာ ။ ရုပ် မြင် သံ ကြား စက် ။ ကက် စက် ကြီး ကလဲ ကြီး မှ ကြီး ပဲ ။ ထိုင် စရာ ခုံ တွေ ကလည်း အိမ် အိမ် နဲ့ ပြောင် လက် နေ တါ ကို ။ အဖွား ကြီး ညွှန် ပြတဲ့ ထိုင် ခုံ ပေါ် ကျုပ် အသာ ဝင် ထိုင် လို က် တယ် ။ ကျုပ် သူ လုပ် ကို င် နေ တာ တွေ ကို ငေး ကြည့် နေ မိ တယ် ။

အဖွား ကြီး လို့ အလွယ် ခေါ် လို က် ရ ပေ မယ့် အသက် သိပ် မကြီး သေး ပါ ဘူး ။ မသကာ ရှိ လှ လေး ဆယ် ပေ ။ အမိုး လို့ ခေါ် လို က် ပုံ ထောက် တွေ က ရင် နဲ့ တူ တယ် ။ အသား အရေ က ဝင်း ဝါ နေ တယ် ။ မနီ မ့် မမြင့် မျက် နှာ ဝိုင်း ဝိုင်း နဲ့ ကြည့် ပျော် ရှု ပျော် အနေ အထား ကို ယ် လုံး ကို ယ် ပေါက် က တွေ့ ပြည့် ပြည့် ဖြိုး ဖြိုး တောင့် တောင့် တင် တင် ထဲ က ပါ ပဲ ။ ကျုပ် ကို ခပ် တည် တည် ကြည့် ပြီး ဖန် ခွက် ထဲ အရက် ထည့် စပ် ပေး တယ် ။ ပြီး တော့ ဖန် ခွက် ကို ကျုပ် ရှေ့ မှာ အသာ ချ ပြီး ကျုပ် ကို မော့ ကြည့် တယ် ။ ကျုပ် လည်း သူ ကို မော့ ကြည့် ပြီး ပြီး ပြလို က် မိ တယ် ထင် တယ် ။ သူ က ကျုပ် ကို နှုတ် ခမ်း တွန့် ရုံ လေး ပြန် ပြီး ပြ တယ် ။ စကား တော့ တခွန်း မှ မပြော ဘူး ။ ဘာ တွေ လဲ ကျုပ် နား မလည်း ဘူး ။ သူ က ဘာ လဲ ။ ပြော လို က် တာ နဲ့ အဖွား ကြီး ပျာ ပျာ သလဲ က တိ တွေ ပေး နေ လို က် တါ ။ သူ က ခေါင် ဆောင် နေ မှာ ပေ ။ မပြော လဲ ရ ပါ တယ် ။ ကျုပ် ဖန် ခွက် ကို ကောက် ကို င် လို က် ပြီး တင့် သောက် ကြည့် လို က် တယ် ။ မဆို ပါ ဘူး စား သောက် ဆိုင် မှာ သောက် ခဲ့ ရ တဲ့ အရသာ အတိုင်း ပါ ဘဲ ။ ချိစ့် တတုံး ကောက် ပြီး ပါး စပ် ထဲ မှာ အရသာ ခံ ရင် တဖြည်း ဖြည်း ခြင်း ဝါး နေ မိ တယ် ။ အဲဒီ အချိန် မှာ ဘဲ ကျုပ် နောက် က အသံ ကြား ရ တယ် ။

Ã ~ အို ကေ ရပြီ အမိုး အိပ် ချင် သွား အိပ် တော့ ကျမ လို ရင် နှိုး လို က် မယ် ၎င်း—

အမျိုး သမီး ကြီး ခေါင် တချက် ညိတ် လို က် ရင် ကျုပ် ကို လှမ်း ကြည့် လို က် ပြီး မှ ကျုပ် တို့ အနား က ထွက် သွား တယ် ။ ကျုပ် လည်း ဘာ ရယ် မဟုတ် ဘူး သူ ကို ကြည့် မိ တော့ ကျုပ် တို့ ကို ကျော ပေး သွား တဲ့ သူ နောက် ကျော က ဖင်

ကြီးတွေကရမ်းခါနေတာသတိထားမိလိုက်တယ်။ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာဘယ်လိုကြီးဖြစ်သွားမှန်းမသိပါဘူး၊ သူလေးကားကနေအောက်ဆင်းသွားမှရင်တုန်ပြေသွားတယ်။

ကျုပ်ဘေးနားကိုသူလာကပ်ထိုင်တယ်။ ကျုပ်လက်တွေကခုံတန်းနောက်မှီပေါ်တင်ထားတာဆိုတော့ကျုပ်ညာဘက်လက်မောင်အောက်မှာသူပုခုံးလေးတွေရောက်နေတယ်။ ကျုပ်ဘယ်လက်ကဖန်ခွက်ကိုလှမ်းယူလိုက်ပြီးအရက်တင့်လောက်ကိုမျှင်ပြီးသောက်ရင်းသူဘက်ကိုလှမ်းကြည့်မိတော့သူအကျီပြာ၊ လုံချည်ပြာမဟုတ်တော့ဘူးအသစ်လဲဝတ်လာတယ်။ ဂါဝန်ရှည်ပါးပါးလေးဗျ၊ ပန်းရောင်နဲ့သူ့အသားလေးတွေကသိပ်လိုက်တာပဲ။ အကျီပါးအောက်မှာတော့ချက်ပေါ်တဲ့ဘော်လီနဲ့လေးတွေကြည့်ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်ဘေးနားမှာဘယ်ပေါင်ပေါ်ညာပေါင်ထပ်ပြီးချိတ်ထိုင်နေလိုက်ပုံက။ အင်း

သူဘာပြောရမလဲပေါင်တွေရေးရေးလေးမြင်နေရတယ်။

ကျုပ်အရက်နဲ့အတူတံထွေးကိုဂလုကနဲ့မျိုချလိုက်တယ်။ အရက်ခွက်ကိုစားပွဲပေါ်ပြန်ချလိုက်ပြီးအဲဒီသိပ်လှတဲ့ပေါင်ဖျားလေးကိုဘယ်လက်ကလေးနဲ့အသာပွတ်ကြည့်မိတော့သူ့လက်တဘက်ကကျုပ်လက်ပေါ်အုပ်ကိုငိုလိုက်တယ်။ ဟင်းကနဲသက်ပြင်းရှိုက်ရုံမှတပါးကျုပ်ကိုဘာမှပြန်မပြောဘူးလေ။ ကျုပ်အရက်ကလေးကခပ်မူးမူးနဲ့ဆိုတော့လက်ကပါလာပြီ။ အဲသလိုလေးငါးခါလောက်ပွတ်ပေးလိုက်တော့သူ့တကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုံလာပြီးကျုပ်ရင်ခွင်ထဲသူ့ကိုယ်လုံးအိကျလာတယ်။ ကျုပ်လည်းဘာသားနဲ့ထုထီးတဲ့သူမို့ခံနိုင်မလဲ။ သိပ်လှတဲ့နတ်သမီးလေးတပါးရင်ခွင်ထဲရောက်နေမှတော့အလွတ်ပေးရိုးဘယ်ရှိမလဲနော့။

သူ့ကိုယ်လုံးလေးကိုထွေးပွေ့ပြီးနူးညံ့ထောင်းအိနေတဲ့ပါးလေးကိုငုံနမ်းပစ်လိုက်တော့သူ့အသားလေးတွေတဆတ်ဆတ်တုန်နေတာလား၊ ရှက်လို့နဲ့တူတယ်သူ့မျက်နှာလေးကျုပ်ဗိုက်ပေါ်မျက်နှာအပ်ပြီးကွယ်ဝှက်နေတယ်။ ကျုပ်လည်းသူ့ကျောပြင်လေးကိုအသာအယာပွတ်သပ်ပေးလိုက်မိပြန်ပါတယ်။ ယားလို့ထင်ပါရဲ့။ တွန့်ကနဲဖြစ်ဖြစ်သွားပြီးခေါင်းကိုအတွင်သာတိုးဝှေ့နေပြန်တော့သူ့လက်တွေကကျုပ်ပေါင်ကြားကိုရောက်ရောက်ပြီးဟိုအဲကျုပ်လိင်တံကိုထိထိသွားတယ်။ သွေးသားနဲ့တည်ဆောက်ထားတဲ့ကျုပ်တကိုယ်လုံးနတ်ကျသလိုတုန်သွားပြီးထောင်းကနဲဖွားဖက်ကြီးပေါင်ကြားကကုန်းရုန်းထလာပါလေရော။ ကျုပ်လက်တွေကအငြိမ်မနေပါဘူးလက်လှမ်းမှီသမျှသူ့ကိုယ်လုံးအနံ့လျှောက်ပွတ်သပ်ပေးသလိုတစ္ဆန်းတစပြုနေတဲ့လုံးလုံးကျစ်ကျစ်ရင်သားလေးကိုပါဖိညှစ်ဆုပ်ကိုင်းပေးလိုက်တော့သူ့ခေါင်းကလေးမော့လာတယ်။ မမော့နေရိုးလား၊ မါထန်နေတဲ့ကျုပ်လိင်တံကသူ့မျက်ခွက်ကိုထောက်မိနေမှကိုး၊ မော့လာတဲ့မျက်နှာလေးကိုကျုပ်လက်နှစ်ဖက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်းပြီးကျုပ်သူ့မျက်နှာအနံ့နမ်းတယ်။ နေအုံးကျုပ်တောသားဆိုပြီးအထင်မသေးလိုက်နဲ့ကျုပ်တို့ရွာသားဘွဲ့ရပညာတတ်ရွာမှာပြန်ကျောင်းဆရာလုပ်နေတဲ့ဆရာသာအေးလေ၊ မြို့ကနေသူပြန်လာတော့ကျုပ်တို့ကိုမိန်းမတယောက်ကိုမလုပ်ခင်ဘယ်လိုကိုင်းတွယ်ရမယ်၊ ဘယ်အချိန်မှာနမ်း၊ ဘယ်အချိန်မှာနှို့ကိုင်းရမယ်ဆိုတဲ့မိန်းမလို့နည်းတွေကိုခရေစေ့တွင်းကျတတ်တတ်ညှတ်တိုင်းသင်ပေးထားတာ၊ ကျုပ်မြို့တက်ခါနီးချစ်သူစာဉ်နဲ့ချိန်းတွေတဲ့ညကလက်တွေစမ်းသပ်အောင်မြင်မှုရလာတဲ့အကောင်ပါ။ ကျုပ်ခုလဲသူ့ကိုစကားတစ္ဆန်းမှမပြောပဲနီရဲစွတ်စိုနေတဲ့သူနှုတ်ခမ်းလေးကိုကျုပ်ပါးစပ်နဲ့ငုံခဲစုပ်ယူလိုက်တယ်။ ကျောလေးကော့တင်လေးကြွတက်လာတယ်။

Ã ~ ဟွန်း ဟွန်း ဟင်း ဟင်း အင်း အို ယားတယ် ယူရယ် ယားတယ် Ã—

ကျုပ်နားရွက်အောက်နားကလည်ပင်းသားလေးကိုနမ်းရှိုက်စုပ်ယူလိုက်တော့ညည်းသံလေးတွေထွက်လာတယ်။ ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ကျုပ်သူ့ရင်ဘတ်တွေကိုအဝတ်ပေါ်ကနေပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးဆုပ်ချေပွတ်သပ်ပေးတော့ဒင်းတကိုယ်လုံးနတ်ကျသလိုတုန်သွားတယ်လေ။

ကျုပ် လက် ခလယ် နဲ့သူ့စောက် ဖုတ်အက် ကွဲကြောင်းအလို က် အထက် အောက် ပွတ်တိုက် ပေးရင် ၊ ငုပ် လျှိုးနေတဲ့ ရသာခဲစောက် စိ လေးကို လက် ချောင်း လေးတွေ ကြားမှာညှပ် ဖိ ချေလို က် ရာ။ ကျုပ် လက် ခလယ် ဟာစိ ညှပ် နေတဲ့ သူ့အဖုတ်ကလေးထဲကို ထိုးသွင်း လို ကတယ် ။

အို ~ ပလွတ် အို—

ဆို တဲ့အသံလေးနားထဲမှာကြားလာတယ် ။ လက် ကို ထိုးလို က် နှိုက် လို က် နဲ့ခတ် သွက် သွက် ကလေးကစားပေးပြန် ပါတယ် ။

အို အို အီး ဟိုး ဟင်းဟင်း ၊ အ အမလေးအို—

တကိုယ် လုံးတွန့် တွန့် လူးသွားသလို ။ စောက် ဖုတ်ကလေးထဲကအရည် ကြည် တွေ ကျုပ် လက် ဝါးတခုလုံးစို့ ရှိလာ ပြီးသုံးလေးခါလောက် နောက် ထပ် အဲသလို လုပ် ပေးပြီးတော့သူ့ခါးကအောက် ခံဘောင်း ဘီးလေးကို ဆွဲ ချွတ် လို က် တော့အလို က် သင့် ဖင် ဝေးလကြွ ပေးတယ် ။ ဘောင်း ဘီးကျွတ် သွားပြီးဆို တော့သူ့ပေါင် နှစ် ချောင်းကို ဆွဲ ကို င် ဖြဲကား လို က် တယ် ကျုပ် ခေါင်း ဟာသူ့ပေါင် ကြားရောက် သွားတယ် ။ မွှေးညှင်း နှလေးတွေဝန်း ရံနေတဲ့သူ့စောက် ဖုတ်ဟာ ကျုပ် လက် တဝါးစာလောက် ရှိ တယ် ။ မို့ ဖေါင်း တင်း ရင်း နေတဲ့စောက် ဖုတ်နှုတ် ခမ်း လေးတွေဟာကျောက် တံလုံး လောက် ရှိ တယ် ။ စောက် စေ့လေးဟာမာတောင် ပြီးစု ချွန် နေလေရဲ့ ။ မဟာတဟပြုနေတဲ့အကွဲ ကြောင်း တလျောက် မှာ တော့အရေကြည် လေးတွေပြောင် လက် နီရဲနေတာပေါ့ ။ ကျုပ် မျက် နှာကြီးအဲဒီအဖုတ်ပေါ်တင် ပြီးလျှာဖျားလေးနဲ့အ ကွဲကြောင်း အလို က် ပင့် တင် ယက် ပေးလို က် တော့ခြေထောက် တွေ ရမ်းခါ ။ ဖင် လေးကော့တင် ပြီး ကျုပ် ခေါင်းကို လက် နှစ် ဖက် နဲ့စုံကို င် ပြီးဖိ ပိတ်နေတော့တာကိုး ။ ကျုပ် နှာခေါင်း နဲ့လည်း သူ့စောက် ဖုတ်ထဲကို ထိုး မွှေလို က် တော့ နှုတ် ခမ်း မွှေးရေးရေးလေးတွေ ကသူ့စောက် ဖုတ်အတွင်း သားရဲရဲလေးတွေကို စူးသွားတော့ဖင် ကို ဘယ် ညာထက် အောက် ရမ်း ခါနေတယ် ။ ပါးစပ် ကလည်း အသံမျိုးစုံ နဲ့ညည်း ညူနေရှာတယ် ။ ကျုပ် သူ့စောက် ဖုတ်နှုတ် ခမ်း သား လေးကို ဆွဲဖြဲ ။ အတွင်း သားနီတာရဲလေးတွေ ပါလာအောင် စုပြုံငုံ ခဲပြီး အားကုန် စုပ် ယူလို က် တော့စောက် ဖုတ် အ တွင်း သားလေးတွေ ကျုပ် ပါးစပ် နဲ့အပြည့် ပါလာတယ် လေ ။

အို အား အားလား သေ သေပါပြီ ဒါ ဒါလင် ရယ် ဟီးဟီး ဟင်းဟင်း အို—

ပေါင် အတွင်း သားတွေ တဆတ် ဆတ် တုန် ခါလာတယ် ။ ကျုပ် အစုပ် အယက် ကို မနားတမ်း ဆက် လုပ် လို က် တော့ ကောင် မလေးစောက် ခေါင်း ထဲကင်ပြပြအရည် ကြည် တွေ ဒလဟောထွက် ကျလာတယ် ။ သူ့မလှုပ် တော့တကယ် အ ရုပ် လေးအတိုင်း ခြေပစ် လက် ပစ် ဖြစ် သွားမှကျုပ် နားလို က် တယ် ။ ပေါင်း တွင်း သားတွေ ပါးစပ် နဲ့ပွတ် သပ် နယ် စုပ် လို က် ပြီး သူ့မရဲ့နှုတ် ခမ်း သားလေးတွေကို ငုံ ခဲစုပ် ယူလို က် သလို လက် တွေကလည်း လုံးဝန်း ဆူဖြိုးပြီး ကြီး ထွားလွန်း လှတဲ့နို့ ကြီးတွေကို ဘယ် ညာတလုံးစီဆုပ် ကို င် ဖျစ် ညှစ် ပွတ် ချေလို က် တယ် ။ ကျုပ် လျှာဖျားဟာသူ့မရဲ့ အဖုတ်ကလေးထဲကို ဝင် နိုင် သမျှဝင် အောင် ထိုး သွင်း ရင်း ကလိ ပေးတယ် ။ ဟို ခင် ဖျားပြောပြောနေတဲ့ဘာဂျာမူတ် လို က် ရင် ကောင် မလေးတကိုယ် လုံး ဗရမ်း ဗတာရမ်း ခါနေတော့တာဘဲကိုး ။

အို အို ဟိုး ဘယ် လို လုပ် နေတါလဲ ဒါလင် ရယ် အမလေး အ အ ဟီးဟီး ဟင်း အို—

ကောင် မလေးဖင် တွေ မြောက် ချည် ကျချည် နဲ့ဖြစ် လာတယ် ။

အို ယား ယား လို က် တာ ဟင်း ဟင်း အို အို—

သူ့လက် နှစ် ဖက် ကကျုပ် ခေါင်း ကြီးကို တင်း ကနဲဖက် တွယ် လို က် ပြီး နို့ ကြီးနှစ် လုံး နဲ့ဖိ ပွတ် နေပြန် တယ် ။ နို့ စို့ နေ ရင်း ကျုပ် လက် တဖက် ကသူ့ပေါင် တွေကို အသာအယာဖွ ဖွ လေးပွတ် သပ် ဆုပ် ချေပေးသလို နို့ တွေကို တလုံးပြီး တ လုံး ဘယ် ညာ ပြောင်း ပြောင်း စို့ ပေးလို က် တော့ ။

Ã~အား ရှိး စစ် စစ် ဟို ဟင်း ဟင်း သေ သေရချည်ရှဲ့ ဒါလင်ရယ် ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဟင်းÃ—
ပြီးတော့သူ့ကို ပွေ ချီလိုက် ပြီးနီးစပ် ရာအခန်းတခုထဲကို ဝင် လိုက် တော့အသစ် စက် စက် နှစ် ယောက် အိပ် ကုတင်
နဲ့တတောင် လောက် ရှိ တဲ့မွေ ယာခင်း လျှက် တွေ လိုက် ရတယ် ။ခေါင်း အုံးတွေ ကလည်း နှစ် လုံးစီပေါ့လေ။အဲဒီအ
သစ် စက် စက် အိပ် ယာပေါ်ကို သူ့ကို ကန့် လန့် ဖြတ် ချီတင် လိုက် တယ် ။သူကတော့မလှုပ် ။ကျုပ် ချပေးတဲ့အတိုင်း
ခြေပစ် လက် ပစ် နဲ့ရင် ခုန် လှိုင်း ထနေတဲ့အဖြစ် မျိုးပေါ့ ။ခြေထောက် နှစ် ချောင်း ကတော့ ကုတင် အောက် မှာတန်း
လန်း ကြီး ဖြစ် နေတယ် ။ကျုပ် သူ့မျက် နှာလေးကို တချက် ကုန်း နမ်း လိုက် ပြီးနို့ တွေကို ဆွဲ ကိုင် ဖျစ် ညှစ် လိုက် ။
စောက် ဖုတ် လေးကို အုပ် ကိုင် ပွတ် သပ် ပေးပြီး ကျုပ် ကုတင် ပေါ်ကပြန် ဆင်း လိုက် ပြီး သူ့ပေါင် ကြားမှာနေရာယူ
ကာကျုပ် ခါးကဝတ် ထားတဲ့ ဆိုးကို ချွတ် ချလိုက် တော့ကျုပ် လိင် တံကြီး ဟာထန်း လုံး အမြောက် ကြီး လို ထောင်
မတ် နေတယ် ။လုံးပတ် လား ကျုပ် တိုင်း ကြည့် ဖူးတာတော့ ခုခေတ် သုံး နေတဲ့ ငါး ကျပ် တန် ပတ် ကြည့် တာ၊ အဖျား
နှစ် ဖက် ထိ တယ် ဆို ရုံလေး ဘဲ ။အရှည် ကတော့ ကျုပ် လက် နဲ့ တထွာ ကျော် ရှိ တယ် ။(လုံးပတ် လေး လက် မခွဲ ။အရှည်
ရှစ် လက် မကျော် ထိပ် လုံး ငါး လက် မ) လီး လုံး ပတ် တလျှောက် မှာ အကြော တွေ ကထောင် နေတာပဲ ။တချက် နှစ် ချက်
လောက် ဝှင်း တိုက် သလို လုပ် ပြီး မှသူ့ပေါင် နှစ် ချောင်း ကို ဆွဲ မပြီး ကျုပ် ခါး ဘေးမှာထား လိုက် တယ် ။လက် လွှတ်
လိုက် တော့ အဲဒီ ခြေထောက် တွေ ကအောက် ပြန် ပြုတ် ကျသွား တာနဲ့ ခူး ကွေး ပြီး သူ့ရင် ဘတ် ဆီဖိ သွင်း လိုက် တော့ စွံ
ကား နေတဲ့ တင် ပါး နှစ် ဖက် ။ပေါင် နှစ် လုံး ကြား မှသူ့မရဲ့ စောက် ဖုတ် ကလေး ကအနည်း ငယ် နီရဲ ပြီး အာလာတယ် ။
ကျုပ် လီး ကြီး ကို အလယ် ကဖမ်း ကိုင် လိုက် ပြီး ထိပ် နီနီ ကြီး နဲ့ သူ့စောက် ဖုတ် တလျှောက် ပွတ် သပ် ပေး တော့ ဖင်
လေး ရှုံ့ပွ ရှုံ့ဖြစ် ပြီး ပွ ထလာတယ် ။

Ã~အင်း အင်း အင်း ဘယ် ဘယ် လို များ လုပ် နေတာလဲ ဒါလင် ရယ် သူ သူများ သိပ် အနေခက် တာပဲ
ဟင့် Ã— မပွင့် တပွင့် နဲ့ ပြောလာတယ် ။

ကျုပ် လီး ထိပ် ကွမ်း သီး ခေါင်း တခု လုံး သူ့စောက် ဖုတ် ထဲက ထွက် လာတဲ့ အရှည် တွေ နဲ့ ရှဲ့စို လာ တော့ ခုန လို ဝှင်း သုံး
လေး ချက် တိုက် တယ် ။

ကျုပ် လက် ထဲမှာ ချွဲ ကျိ တဲ့ အရှည် တွေ စို လာပြီး လီး ကြီး လုံး ပတ် တခု လုံး စို ရှဲ့ သွား တယ် ။အဲဒီအခါ ကျမှ သူ့မရဲ့ မဟာတ
ဟစောက် ခေါင်း ဝလေး ကို ကျုပ် လီး ထိပ် နဲ့ တော့ပြီး အသာ အယာဖိ သွပ် လိုက် တော့ အသစ် စက် စက် စောက် ဖုတ် ဝ
နဲ့ ကျုပ် လီး ထိပ် ကြီး မဆန့် ဘူး ဖြစ် နေတော့

Ã~ဖလှတ် Ã—

ဆို ဥပီး အပေါက် ချော် ကာဖင် ကြား သွား ထောက် တယ် ။

Ã~အ ဟင်း ဟင်း Ã—

သူမဖင် လေး တချက် ရမ်း သွား တယ် ။ကျုပ် လီး ကြီး ကို ငုံ့ ကြည့် ပြီး တံထွေး တွေ ထွေး ထုတ် ။လီး လုံး ပတ် နဲ့ လီထိပ်
ကွမ်း သီး ခေါင်း ကြီး ကို ပါစို ရှဲ့ သွား အောင် သေချာ ပွတ် ပေး ပြီး သူ့မရဲ့ စောက် ဖုတ် လေး ကို လက် နှစ် ဖက် နဲ့ သေချာ
ဆွဲ ဖြဲ လိုက် ပြီး မှကျုပ် လီး ထိပ် ကြီး တော့ ထောက် ။သူမခါး ကို လက် နှစ် ဖက် နဲ့ စုံ ကိုင် ပြီး တချက် အား ကုန် ဖိ သိပ်
ဆောင့် ချလိုက် တယ် ။

Ã~ဖျစ် သွတ် Ã—

Ã~အား အီး မလေး နာတယ် ဒါလင် နာတယ် မ မ မရဘူး ထင် တယ် Ã—

ခေါင်းဝင် ကိုယ်ဆန့်ဆိုတဲ့သဘောအတိုင်းကျုပ်ကတအားကိုဖိဆောင်ချလိုက်တာနဲ့တပြိုင်နက်တည်းလီးထိပ်ကြီးဟာသူမရှဲစောက်ဖုတ်ကလေးထဲကိုထိုးခွဲဝင်ရောက်သွားတယ်။

အိုအိုး ဟိုး အီး ဟင်း ဟင်း ကျွတ် ရှီး ဟီး အား ဟား ဘယ်လို ဘယ်လိုလဲ ဒါလင်ရင် ဟင်း ဟင်း တင်းကျပ်ကျပ်=ကီးနဲ့အဖုတ်ထဲမှာပြည့်နေတယ် ဒါလင်ရယ် ပြီးတော့ရင်ထဲမှာလိုက်ဖို့သွားတယ် ဟင်း ဟင်း နာလည်းတကယ် နာတယ် အခုတော့မနာပြန်တော့ဘူး ဟင်းဟင်း ဒါပေမယ့်တမျိုးကြီးအို— သူစကားတွေဗလုံးဗထွေးပြောရင်းကျုပ်ခေါင်းကိုဖက်ပွေလိုက်ပြီးသူရင်ဘတ်နို့အုံကြီးတွေနဲ့ဖိပွတ်ပေးနေသလို၊အောက်ကဖင်ကြီးတွေကလည်းတလှုပ်လှုပ်ဖြစ်လာတယ်။ကျုပ်သူ့မျက်နှာနုနုလေးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်နမ်းလိုက်၊နားလေးကိုကိုက်လိုက်၊လည်ပင်းလေးစုပ်လိုက်လုပ်ပေးနေရင်းက၊အဆုံးထိနှစ်ဝင်သွားတဲ့လီးကြီးကိုမသိမသာပြန်ဆွဲထုတ်၊တဝက်လောက်ကျတော့အသာပြန်ထိုးသွင်းလိုက်နဲ့ဆယ့်လေးငါးခါလောက်လုပ်ပေးတော့သူ့စောက်ခေါင်းထဲကထွက်ကျလာတဲ့အရည်တွေနဲ့စိုရွဲလာပြီမို့၊အဝင်အထွက်နဲ့နဲ့မြန်ပေးလိုက်တယ်။သူဖင်ကြီးတွေ ကော့ကော့လာပြီး။

အိုဟင်းဟင်း တ တမျိုးကြီးပဲ လုပ်လုပ် ဒါလင်ဒီကရင်ထဲမှာသိပ်အခံရခက်နေပြီ အီး ကျွတ်ကျွတ်အို— သူစကားအဆုံးမှာကျုပ်ခါးကိုပြန်မတ်လိုက်ပြီးသူ့ဒူးနှစ်ဖက်ကိုကိုင်းကာ၊ကျုပ်လီးကြီးကိုဆွဲချွတ်လိုက်တယ်။လီးလုံးပတ်တခုလုံးလက်နဲ့ဆွဲဆုပ်ထားသလိုစောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကကျုပ်လီးကြီးကိုဖျစ်ညှစ်ပြီး၊အပေါ်စူကြွလာတယ်၊နောက်ပြီးဖြူဖြူအရေကြည်လေးတွေထဲမှာ၊နီရဲတဲ့သွေးစသွေးနုလေးတွေမြင်ရတော့စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားပြဲသွားပြီဆိုတိုက်သိလိုက်ရတယ်။

ဖြည်းဖြည်းလေးဆွဲထုတ်ဖြည်းဖြည်းလေးပြန်သွင်းနဲ့ရင်လေးကျော့ပြီးပေါင်နှစ်ချောင်းကားလိုက်ဒူးခြင်းရိုက်လိုက်ပါဘဲ၊အဲဒါကိုအခွင့်ကောင်းယူပြီးမို့မို့ဖောင်းဖောင်းသူ့စောက်ဖုတ်ကလေးကိုအုပ်ကိုင်းလိုက်ပြန်ရာ၊သူပေါင်တွေစုလာတယ်။ကျုပ်လက်ခလယ်လေးကိုကစားပေးလိုက်ပြန်တော့။

အိုဟင်း ဟင်း အိုး အာ ဟွန် အို—

တချက်တချက်ဆောင့်ထိုးကြည့်လိုက်တော့သူခံနိုင်ရည်ရှိလာပြီမို့၊ကျုပ်သူ့ရှဲခါးလေးကိုဆွဲယူပြီးလီးကြီးကိုအဆုံးအထိဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးတအားကုန်ဖိဆောင်ချလိုက်တယ်။

အို ဗျစ် အို—

အို အားပါး ဟီး ကျွတ်ကျွတ် ကြပ်တစ်ကြီး ဟင်း ဟီး အို—

အို နာလို့လား ဟင်း အို—

ကျုပ်ဆောင့်ချက်နည်းနည်းပြင်းသွားလို့အင်းကနဲလေထွက်ပြီး၊ဖိုက်သားတွေလှိုင်းထသွားတယ်။စွဲကားနေတဲ့တင်ပါးကြီးနှစ်ဖက်ဆွေကနဲနုနု သွားသလိုကြီးမားဆူဖြိုးတဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကလဲတတုံတုံနဲ့အထက်အောက်လှုပ်ခါနေတယ်၊ဒါကြောင့်သူ့ကိုမေးကြည့်လိုက်တော့၊

အို ဟင့်အင်း မ မနာဘူးအို—

ကျုပ်၊အငြိမ်မနေလှုပ်ခါနေတဲ့သူမရှဲဝမ်းပြင်လေးကိုပွတ်လိုက်နို့ကြီးတွေဆွဲယူဆုပ်ချေလိုက်နဲ့လုပ်ပေးလိုက်တယ်။

စောက် ဖုတ်ကလေးထဲမှာကျုပ် လီးကြီးလက် သုံးလေးလုံးလောက် ဝင် နေတာလက် နဲ့တအားဖျစ် ညှစ် ဆုပ် ကိုင် ထားသလို ပါပဲဝင် နေတဲ့အနေအထားအတိုင်း လက် နှစ် လုံးလောက် ပြန် ဆွဲ ထုတ်လိုက် တယ်။ ပြီးတော့အသာအယာ ဖိသိပ်လိုက် တော့။

Ã ~ အင် အားပါး ကျွတ်ကျွတ် Ã—

Ã ~ ဖျစ်ဖျစ် ဖွတ်ဖွတ် Ã— အသံလေးတွေမြည်လာတယ်။

အဲဒီလို လေးငါးဆယ် ချက် လောက် ဝင် သလောက် ကလေးနဲ့လိုးပေးနေတာ၊ အရသာတွေလာပြီး ထင် တယ်။ ကောင် မလေးအနည်းငယ် ငြိမ် သွားသလို၊ ဖင် လေးနည်းနည်း လှုပ် လာတယ်။ ဒါနဲ့ပဲကျုပ် လီးကြီးကို ဒစ် ဖျားအထိ ရောက် အောင် ဆွဲ ထုတ်လိုက် ပြီး၊ သူမရဲ့ပုခုံးနှစ် ဖက် ကို လှမ်းဆွဲပြီး နောက် တချက် အားကုန် ပစ် ဆောင့် ချလိုက် တယ်။

Ã ~ ဖျစ် Ã—

Ã ~ အား ဟီး အမလေး ကျွတ် ကျွတ် နာလိုက်တာ အဖုတ်တော့ကွဲပါပြီ ဟင်း ဟင်း Ã—

ဖျစ် ကနဲမြည်ပြီး နိမ့် ကနဲပြည့် သိပ် ကျပ်ညပ် စွာနဲ့လီးကြီးဟာတဆုံးထိ ဒုတ်ကနဲမြည် သွားတဲ့အထိ ပါပဲ၊ ကျုပ် လီး ထိပ် ကြီးဟာသူသားအိမ် ခေါင်းကို သွားထိ တယ် ထင် ပါရဲ့၊ ကျင် ကနဲဖြစ် သွားတာကို ကျုပ် ခံစားလိုက် ရလို့ ဆက် မဆောင့် ပဲသူမိုက် ပေါ်မှာမှောက် ပြီးနို့ ကြီးတလုံးကို တဖြတ်ဖြတ် မြည် အောင် စို့ ပေးနေမိ တယ်။ လက် တွေက လည်း သူမပေါင် တွင်း သားတလျှောက် နဲ့ဝမ်းပြင် သားလေးကို ပွတ်သပ် ဆုပ် ချေပေးနေမိ တယ်။

Ã ~ ဟင်း ဟင်း အိုး တမျိုးကြီးပဲ ရင်ထဲမှာရော ဟိုဟာထဲမှာလဲ ပြည့်သိပ် ညပ်သပ် နေတာပဲဒါလင် ဟင်းဟင်း Ã—

ကျုပ် လီးကြီးကို ပြန် ဆွဲ ထုတ် ဒစ် ဖျားရောက် အောင် ဆွဲ ထုတ်လိုက် ပြီး၊ တအားပစ် ဆောင့် ပစ် လိုက် တယ်။ ဖျစ် က နဲ့၊ ဖျစ် ကနဲနေတာပဲ၊ ကောင် မလေးအတော် ခံနိုင် လာတဲ့သဘောနဲ့တူတယ်။ ကျုပ် ထပ် ဆောင့် တိုင်း တင် ပါးကြီးတွေ ကော့ကော့ပေးလာတယ်။ ဒါနဲ့ကျုပ် သူနို့ ကြီးတွေလှမ်း ဆွဲ ဖျစ် ညှစ် ဆုပ် ချေကို တွယ် ရင်း အဆက် မပြတ် ဆောင့် လိုက် ပါတယ်။

Ã ~ ဖျစ်ဖျစ် ဖွတ်ဖွတ် စွတ်စွတ် ဗတ်ဗတ် Ã—

Ã ~ အင်း အ အီး ကျွတ်ကျွတ် အိုး Ã—

ကျုပ် နို့ တွေကို လွှတ်ပြီး ခါးကို ကိုင် ဆောင့် ရင်းလီးကြီးကို ငုံ့ ကြည့် မိ တယ်။ ကျုပ် လီးကြီး သူစောက် ဖုတ်ထဲဝင် သွားတိုင်း၊ ချိုင့် ခွက် ဝင် သွားလိုက် ၊ လီးကြီး ပြန် ဆွဲ ထုတ်တိုင်း စုပြုံကြွ တက် ပါလာလိုက် နဲ့။ စောက် ဖုတ်ကြီး ရဲ့ ဖြစ် ပေါ်ပြောင် လဲမှုကို မြင် ရတော့တယ်။ လီးကြီး တချောင်း လုံး ပြည့် ညပ် နေတာလဲ ကျုပ် ခံစား သိ နေရတယ်။ သူမ ကတော့ ခြေထောက် နှစ် ချောင်း အပေါ်မတင် ရင်း၊ ပါးစပ် ကတဟင်း ဟင်း နဲ့ညည်း ညူနေတယ်။ တခါ တခါ ဖင် ကြီး တွေ ကော့တင် ပင် မြှောက် လိုက် တဲ့အခါ ဆီးခုံ နှစ် ခုကပ် သွားသလို လီးထိပ် ကြီးက ကျင် ကနဲမျက် ကနဲနေ အောင် ခံ စားရတယ်။

Ã ~ ဖျစ် စွပ် စွတ် ပြွတ်ပြွတ် ဘွတ် Ã—

Ã ~ အောင် မလေး အင်း ကောင်း ကောင်း လိုက်တာ ဟင်း ကျွတ်ကျွတ် ဆောင့် ဆောင့် ဒါလင်

နာနာ ဆောင့် ဆောင့် Ã—

ကျုပ် လီးကြီးတခုလုံးအတွင်းသားအိမ်ခေါင်းကို ခဏခဏထိမိလို့ ခံစားရတာကလည်း အလွန် အရသာရှိသလို ကျုပ် ဆောင့်ချက်က မြန်ဆန်ပြီး ပြင်းထန်လာတယ်

အံ့~ ဗျစ်ဗျစ် ဗျစ် ဗွတ်ဗွတ် ဖြတ် ဖြတ် ဖတ်ဖတ် ကျိကျိ ဖွတ် ဖောက် ဖောက် ဘောက်အံ့—

အံ့~ ဟင်း အင့်အင့် အားအား ရှီးကျွတ် ကျွတ် ကောင်းလှချည်လား ဟင်း ဆောင့်ဆောင့် ဒါလင် နာနာဆောင့် အင့်အံ့—

အံ့~ ဗျစ် ဖွတ် ဖောက်ဖောက်အံ့—

အံ့~ အိုးအံ့—

ကျုပ် သူမရဲ့နို့တွေကို မမှီမကမ်းကုန်းစို့လိုက်သလို လက်တဖက်ကလည်း နို့ကြီးတလုံးကို ဆုပ်ကိုင် ဖျစ်ညှစ် ပေးတယ်။ သွားကြားမှာနို့ သီးခေါင်းလေးကို မနာအောင် တဆတ်ဆတ်ကိုက်သလို လက်မနဲ့လက်ညှိုးကြားမှာလဲ နို့သီးခေါင်းလေးကို ညှစ်တယ်။ လိုးဆောင့်အားကိုလည်း မြှင့်လိုက်တယ်။

အံ့~ အား အ အ ဟင်း ဟင်း အမလေး ရှီး ကျွတ်ကျွတ် ကောင်း ကောင်း လိုက်တာဒါလင်ရယ် ကောင်းလိုက်တာ ဆောင့်ဆောင့် နာနာဆောင့် ဟင့် ဟင့် ဟုတ်ပြီ စောက်ဖုတ်ကျင်ကနဲ အင့်ကနဲ နဲ့ အား ယား ဟော ထွက် ထွက် တော့မယ် ထွက်တော့မယ် အား အင်း အီး ဟီးအံ့— အဲသလို ပြောဆို တွန်းထိုး ကော့လန် ရင်းဟင်းကနဲ ငြိမ်သက် သွားတယ်။ ကျုပ်လည်း ဂွေးဥတွေအပေါ်လိပ်တက် လာပြီး ဖင်ဝမှာစိမ့်ကျင် လာတယ်။ လီးကြီးတချောင်းလုံး ထူပူလာပါပြီ။ ကျုပ် သူနို့ကြီးနှစ်လုံးကို စုံကိုင် ဆွဲပြီး ပစ်ဆောင့် ရင်း၊ ကျုပ် အချက်သုံးလေးဆယ် အရောက်မှာလီးထိပ် တချက် ကျင်ကနဲ ဖြစ် သွားပြီး သုတ်ရေတွေကို ဗျန်းကနဲ ဗျန်းကနဲ ပန်းထုတ်လိုက် ရပါတော့တယ်။ အခန်းလေးထဲမှာ အသံတွေ တိတ်သွားပေမဲ့ သူနဲ့ကျုပ် တို့နှစ်ဦးရဲ့ သက်ပြင်းလေးတွေ ပြင်းထန်နေဆဲပါဘဲ။ သူရင်ပတ်ပေါ်ပါးအပ်ပြီး အမောဖြေရင်း ကျုပ် သူခန္ဓာကိုယ် တခြမ်းကို အသာအယာပွတ်သပ် ပေးနေလိုက် တခါတခါ နို့ကြီးတဖက်ကို ဖိကနဲကနဲ ဆုပ်ကိုင် ဖျစ်ညှစ်လိုက်တယ်။ အမောနဲ့နဲ့ ပြောတော့ ကျုပ် ပါးစပ်နဲ့ လေးတဖက်ကို ငုံ့ခဲစုပ် ယူလိုက် နို့သီးခေါင်းလေးကို လျှာဖျားလေးနဲ့ကလိ လိုက်။ လက်ဖျားလေးထဲမှာ နို့သီးခေါင်းလေးကို ဖိညှစ် လိုမ့် ပေးလိုက် နဲ့နောက် တချိအတွက် အစပျိုးလိုက် တယ်။ တဖြေးဖြေးနဲ့ ကျုပ် လီးကြီးဟာ သူ့အဖုတ်ကလေးထဲမှာ မာတောင် လာတယ်။ ဇောချွေးလေးတွေ ပြန်နေတဲ့သူ မျက်နှာလှလှလေးကို တယုတယလက်ကလေးတဖက်နဲ့ သပ်ပြီး ဖူးဖူးရွရွ နှုတ်ခမ်းအစုံကို ပါးစပ်နဲ့ဖိကပ် စုပ်ယူ လိုက်တယ်။ ဒီလို နှုတ်ခမ်းစုပ် တဲ့ဟာကလည်း အတော်လေး တာသွားတာကိုး။ ပထမဆုံး ကျုပ် ရိုးစားစာဥကို နမ်းစုပ် ကြည့်တယ်။ တခါလောက် နဲ့မသိတာဘူး၊ ခဏခဏနမ်းစုပ် ပါများတော့ စိတ်တွေ ထလာတယ်။ ခုလည်း ကျုပ် ရဲ့ အနမ်းအစုပ် အပွတ်အသပ် တွေ အောက်မှာ ငြိမ်းသေစပြုနေတဲ့ ကာမမီးလေး တဖြည်းဖြည်း ပြန် တောက် လာတယ်။

အံ့~ ဟွန်း အင်း အား ဟား ရင်ထဲမှာ တလှုပ်လှုပ် နဲ့ ဒါလင်ရယ် အိုင် တော့ဘာဖြစ် သွားလိုက် မှန်းမသိဘူး အမြင့်ကြီးကနေ ဟို အနိမ့်ပိုင်းအောက် ခြေကို ထိုး ကျသွားသလို ခံစားရတယ် ဒီခံစားမှုမျိုးကို တသက် မမေ့တော့ဘူးအံ့—

ကျုပ် လည်ဂုတ်လေးကို ဖက် သွယ်ပြီး တိုးတိုးလေး ပြောနေရှာတယ်။ ဟုတ်မှာပေါ့၊ ကျုပ်လည်း သူလိုပါဘဲ။ အစတုံးက တော့တကယ့် သန့် သန့် ရှင်းရှင်း လေးနဲ့ ဆက်ဆံနေမိတာ၊ ဖောက်လှဲဖောက်ပြန် စိတ်လုံးဝ မရှိဘူး။ အဲတိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက် လွတ်လပ် တဲ့အခန်းလေးထဲမှာ မူးယစ်ရီဝနေတဲ့ ကျုပ်၊ သိပ်လှတဲ့ ကောင်မလေး အနားမှာ ကပ်ထိုင် ဆိုတော့ အလုပ် ဖြစ် သွားပြီလေ။ အဲကျုပ် သူမျက်နှာလေးကို သေချာ ကြည့်လိုက် တော့ မျက်နှက် ဝန်းလေးဝင့်

ပြီးပြန် ကြည့် နေလိုက် တာဟာတအားဖျစ် ညှစ် ပစ် ချင် စရာပါဘဲ၊ မို့ မို့ ပါးပြင် လေးကို ကျုပ် နှာခေါင် လေးဖိ ပြီး နမ်းလိုက် ရင် :

Ã ~ ကောင်းလား ဟင် Ã—

Ã ~ အစတုံးကတော့တအားနာတာနောက် တော့ဟင် :ဟင် :သိပ် ကောင်းတယ် ဘယ် လို ပြောရမှန်း မသိ လောက် အောင်ဘဲ ဒါလင် ရယ် Ã—

Ã ~ နောက်တခါလုပ် ကြအုံးစို့ နော် Ã—

Ã ~ ဟင့်အင်း သိပ် မကြမ်းနဲ့ကွယ် အဖုတ်ကလေးက စပ် ဖျင်းဖျင်းကြီး ဖြစ် နေတယ် Ã—

Ã ~ ဖြေးဖြေးလေးကောင်းအောင် လိုပေးမယ် ပထမအချီတုံးကစောက် ဖုတ်ကကျဉ်းနေတော့နာတာပေါ့အခုတခါ ပြီးထားပြီးအရည်တွေရွဲနေတာလို ရင်မနာ တော့ဘူး Ã—

Ã ~ အင်း ဖြေးဖြေးနော် ဒါလင် Ã—

ကျုပ် သူ့ကို ကုတင် ပေါ်တကိုယ် လုံးရောက် အောင် တဖြေးဖြေးနေရာရွေ ယူတယ် ၊ သူ့စောက် ဖုတ်ထဲမာန် ထနေတဲ့ ကျုပ် လီးကြီးကျွတ်မထွက် အောင် ထိန်းရင်းပေါ့ ဗျာ၊ သူ့ခေါင် လေးခေါင် အုံးပေါ်နေသားတကျရောက် သွားပြီဆို မှဒူးထောက် ပေါင် ကားပုံစံအနအထားအလိုက် ကျုပ် သူ့ကိုယ် အပေါ်မှာမှောက် ရက် ပေါ့လေ ။ လက် တဖက် ကသူ ပုခုံးလေးတဖက် ကို ဆွဲ ကိုင် ထားပြီး၊ ညာဖက် လက် ကတော့နို့ တဖက် ကို အုပ် ကိုင် ဖျစ် ညှစ် ကစားပေးရင်း ၊ ကျုပ် နှုတ်ခမ်းအစုံကတော့ ရင် နုရိုးနေရာလေးကို အရေပြားလေးပါ အောင် စုပ် ယူတယ် ။ အဲသလို တပြိုင် နက် ထဲလုပ် ရင်းကအဆုံးထိ ရောက် အောင် ထိ ကပ် ထိုး သိပ် ထားတဲ့ကျုပ် လီးကြီးကို အသာဆွဲ ချွတ်ပြီး အဝက် လောက် အ ရောက် မှာတခါဖိ သိပ် လိုက် တယ် ။

Ã ~ စွတ် Ã—

Ã ~ ဟင်း ဟင်း အင်း ဖြေးဖြေးနော် ဒါလင် ယူဟာကြီးကအကြီးကြီးအထဲမှာ ပြည့်သိပ်နေတုံးဘဲ ဟွန်း ဟွန်း Ã—

သူပြောနေဆဲမှာဘဲ ကျုပ် သုံးလေးချက် ဆောင်းလို လိုက် ပါတယ် ။ နှစ် ဦးစလုံးစီကထွက် ထားတဲ့အရည် တွေ ကြောင့် လီးကြီးအထုတ်အသွင်း ဟာပထမအချီကလို ကြပ် ကြပ် တည်းတည်း ဖြစ် မနေဘဲစီးစီးပိုင် ပိုင် လေးနဲ့လို့ လို့ ကောင်းတယ် ။ မှန် မှန် လေးအဆက် မပြတ် အဝင် အထွက် လို လို က် တော့ ။

Ã ~ စွတ် စွတ် ဖတ် ဖတ် Ã—

Ã ~ အင့် ဟင့် ဟွန်း ဟွန်း အင်း ဟုတ်ပြီဒါလင် နဲ့လေးပြင်းပြင်းဆောင့် အိုင်ခံနိုင် လာပြီ Ã—

ကျုပ် ဝမ်းလျားမှောက် ရက် လို နေရာကနေဖနော့ကို ထိုင် အနေအထားကို ပြင် လိုက် တယ် ။ သူ့ပေါင် နှစ်ခြမ်းကို လက် နဲ့အနံ့လျှောက် ပွတ်သပ် လိုက် ပြီး၊ ဖြူဖွေးဝင်းဝါပြီးကြီးထွားပြည့် တင်းလှတဲ့သူ့ပေါင် နှစ်ခြမ်းကို ကျုပ် ပေါင် တွေပေါ်ဆွဲ တင် လိုက် တယ် ။ စိတ်ကြိုက် တဲ့အနေအထားရပြီဆို မှကျုပ် လက် နှစ် ဖက် နဲ့သူ့ခါးကို စုံဆွဲ ကိုင် ပြီး၊ အဆုံးထိ နှစ် ဝင် နေတဲ့ကျုပ် လီးကြီးကို ဆွဲ ထုတ် လိုက် ပြီးတချက်ဖိ ဆောင့် ချလိုက် တယ် ။

Ã ~ ဖြစ် ဘွတ် စွပ် ဒုတ် Ã—

Ã ~ အား အား ဟီး ဖြေးဖြေးဒါလင် ဖြေးဖြေးနဲ့နဲ့နာတယ် အထဲကတခုခုကို ထိုးမိတယ်

ကျင်ကနဲဖြစ် သွားတယ် ဖြေးဖြေးလေးလုပ်ပါနော် ဒါလင် Ã—

ဟုတ်လောက်တယ်၊ ပထမအနေအထား၊ ပထမအချိန်တုန်းကလိုဘဲကုတင်စောင်းတင်လိုတဲ့ပုံစံမျိုးမို့ကျုပ်လီးထိပ်ဟာသူစောက်ခေါင်းထဲကဟိုဘာတဲ့၊ အဲသားအိမ်ခေါင်းကိုသွားထိုးမိတာကိုး။ သူလည်းမျက်ကနဲဖြစ်သွားသလိုကျုပ်လည်းဖြစ်တာဘဲ၊ ဒါနဲ့ကျုပ်တချက်ခြင်းဖြေးဖြေးမှန်မှန်လေးလှိုင်းဆောင့်ပေးနေလိုက်တယ်။

အို-စွတ်ဖောက် စွတ်ဖောက် စွတ်ဖြစ်အို-

အို-အင့် အင့် အင့် အီး ဟား ဟင်း ဟင်းအို-

ပုံမှန်အသံလေးတွေထွက်လာပြီး။ ကျုပ်လှိုင်းဆောင့်မှုဟာသူခံကောင်းရုံလေးခပ်သွက်သွက်လေးဆောင့်ချက်တွေစိပ်လာပါတယ်။ သူလည်ပင်းတွေဘယ်ညာယမ်းခါပင်တင်ပေးလာတယ်၊ ကြီးထွားဆူဖြိုးလွန်းတဲ့နို့ကြီးတွေလှုပ်ခါနေပြီး၊ အံလေးကြိတ်မျက်လုံးလေးမှေး၊ လက်တွေကမ္ဘေယာကိုတင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ပြီးကျုပ်ဆောင့်ချက်အလိုက်ဖင်ကိုကော့ကော့ပေးရှာပါတယ်။

အို-စွတ်ဖောက်အို-

အို-အင့် ဟင်းအို-

အို-စွတ်ဖတ်ဖောက်ဖောက်အို-

အို-အား ဟား ဟီး ဟင်းဟင်းအို-

အပေါ်ပိုင်းအဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်လေးဗရမ်းဗတာရမ်းခါစပြုနေပြီ။ အသက်ရှူသံပြင်းနေပြီ၊ ကြွေရုပ်ကလေးလိုလှပတဲ့သူမျက်နှာလေးရဲရဲနီနေပြီ၊ ကျုပ်ဆောင့်ချက်တွေကိုအားစိုက်လိုက်တော့။

အို-ဖြစ်စွတ်ဖောက်အင့်အားယားအို-

အို-ဖြစ်စွတ်ဖောက်အင့်ဟင်းဟုတ်ဟုတ်ပြီဒါလင်ဆောင့်တော့အိုင်ခံနိုင်လာပြီအို-

ကျုပ်ဆောင့်ချက်တွေသန်မာပြင်းထန်လာတယ်၊ ကုတင်လေးတောင်လှုပ်ခါလာတယ်။

အို-ဖြစ်ဖြစ်စွတ်စွတ်ဖောက်ဖောက်အို-

အို-ကျွီကျွီကျွီအင့်ဟင်းဟွန်းအို-

အို-အီးအားယားဆောင့်ဒါလင်ဆောင့်အို-

ကျုပ်သူပုခုန်းကိုဆွဲကိုင်ပြီးအားကုန်ဖိဆောင့်လိုက်ပြန်ပါတယ်။ တချက်ဆိုတချက်သိသိသာသာကြီးနှင့်ကနဲနေတာပါဘဲ။

အို-ဖြစ်ဖြစ်စွတ်စွတ်ဖောက်ဖောက်အို-

အို-အင့်အားရီးကျွတ်ကျွတ်အင်းအို-

အို-ကောင်းကောင်းလိုက်တာဟီးဟီးဟင်းဟွန်းအို-

ကျုပ်သူနှုတ်ခမ်းလေးကိုမမှီမကမ်းနမ်းစုပ်လိုက်ပြန်ပါတယ်။ အလိုအဆောင့်တွေကတော့ကျမသွားပါဘူး။ ပြင်းထန်သထက်ပြင်းထန်အောင်အားကုန်ဖိဆောင့်ချနေဆဲပါဘဲ။

အို-ဖြစ်ဘွတ်ဘွတ်စွတ်စွတ်ဒုတ်ကျွီကျွီဖြစ်ဖြစ်စွတ်စွတ်ဘွတ်ဘွတ်အို-

အို-ဖူးဖလူးဟွန်းဟင်းဟင်းအားအားနာနာဆောင့်နာကောင်းကြီးပါဘဲလားဒါလင်ရယ်

အင့်အင့်ဟိုးဟိုးဆောင့်ဆောင့်အို-

ကျုပ် နောက်ကျောခါးထက် မှာသူခြေထောက် ကလေးတွေတွယ် ရာမဲ့ယမ်းခါနေတယ် ကျုပ် သူပေါင် တွေကို ဖိတွန်းလိုက် တော့အိကနဲနီ နှစ်လုံးပေါ်ပိ ကျသွားတယ်။ ဖင်ကြီးတွေမိုးထောင် လာတယ်။ ကျုပ် မကုန်းမကွ အနအထားနဲ့မြေစိုက် လိုနည်းအတိုင်း မိုးထောင် နေတဲ့သူစောက် ဖုတ်ကလေးထဲကို အပေါ်ကနေဖိဖိ ဆောင့် လိုချလိုက် တယ်။

အိ ~ ဖြစ် ဖြစ် ဒုတ် စွတ် ထောက် အိ—

အိ ~ အား အီးထိ လှချည်လား အီး ဟီး ရှီး ကျွတ် ကျွတ် ဆောင့် ဆောင့်တော့ ဒါလင် ဆောင့်အိ— တဆစ် ချိုးဒေါက် ရဲ့ပုံစံအနေအထားဖြစ် နေတဲ့သူခါးလေးယမ်းခါရင် အံကြိတ်ပြီးပြောနေရှာပါတယ်။ ကျုပ် မျက်နှာဟာမိုးထောင် နေတဲ့သူခြေဖဝါးတွေ ကြားရောက် နေတယ်။ တချက် ဆောင့် တိုင်း သားအိမ် ကို ထိမိ လို့ ကျုပ် ရောသူရောခံစားချက် တွေဟာထူးထူးကဲကဲကြီးကို ဘဲအရသာရှိ လွန်းလှပါတယ်။

အိ ~ ဖြစ် စွတ် စွတ် ဖေါက် အိ—

အိ ~ အား ယား ရှီး ကျွတ် ကျွတ် ဟင်း ကောင်းလှချည်လားဒါလင် ရယ် ဆောင့် ဆောင့် အိုင် ရင် ထဲ ဗလောင် ဆူလာပြီအိ—

ကျုပ် ဆောင့် ချက် တွေပြင် ထန် လာတယ်။ သူလည်း ပြီးခါနီး ပြီထင် ပါတယ်။ ဖင်ကြီးကို မလှုပ် သာလှုပ် သာနဲ့ကော့ကော့ပေးရင်း ကတတ် တွတ် နဲ့ ပြောဆို နေရှာပါတယ်။ ကျုပ် လည်း ဒီအတိုင်း ပါဘဲ။ စအို ဝရှိ အကြောတွေ ရှုံလာပြီး တင် ပါး နှစ်ဖက် ကလည်း ခွက် လာသလို အပြင် မှာတွဲ လဲကျနေတဲ့ ငွေးဥ နှစ် လုံး ကလည်း တဖြေးဖြေး အပေါ် တက် လာနေပါပြီ။ ဆောင့် ချက် တွေ ဒလစပ် မနားတန်း ပစ် ပစ် ဆောင့် ချလိုက် တယ်။ စောက် ဖုတ် နှုတ် ခမ်း သားလေးတွေ ခွက် ဝင် သွားပြီး ဆီး ခုံ နှစ် ခု ထိ ကပ် သွားတဲ့ အထိ ကျုပ် ဆောင့် ချက် တွေ ကထိ ရောက် လွန်း တယ် လေ။

အိ ~ ဖြစ် ဖြစ် ဘွတ် ဘွတ် ဒုတ် ဖေါက် အိ—

အိ ~ အင့် အင့် အား ရှီး ဟီး ကျွတ် အမလေး ကောင်းလာပြန်ပြီ ကောင်းလာပြီ ဒါလင် ဆောင့် အားအီး ဟီးအိ—

သွားပြီလက် ကလေးနှစ် ဖက် အောက် ကို ဘုန်းကနဲပစ် ကျသွားသလို ကျုပ် လီးထိပ် မှာလည်း နွေးကနဲဖြစ် သွားတယ်။ သူစောက် ခေါင်း တလျှောက် အသားဆိုင် တွေ ကကျုပ် လီးကြီးကို စုတ်လိုက် သလို တင် ကနဲဖြစ် သွားတော့ တောင့် မထားနိုင် တော့ ဘဲစစ် ကနဲဖြစ် သွားပြီး သုတ် ရည် တွေ ပန်း ထုတ် ပစ် လိုက် ရင် ၊

အိ ~ အား အား ဟင်း ကောင်းလိုက်တာ ဟီးဟီး ဟင်း အိ—

ကျုပ် သူအပေါ်ကို တအိ အိ နဲ့ လဲပြီ ကျသွားတယ်။ ကျုပ် ကြောပြင် ကြီးကို လက် နှစ် နဲ့ တင် ကြပ် နေအောင် လှမ်း ဖက် လိုက် ပြီး ထွေး ပွေ ထား ပါတယ်။ ကောင်း လိုက် တာဗျာ၊ ဘယ် လို ကောင်း မှန်း မသိ ဘူး။ ဒီတချိန် ကျုပ် အတော် လေးဖါး သွားတယ် ကျုပ် တို့ ဘယ် လောက် ကြာအောင် မိန်းမောနေကြမိ တယ် မသိ ပါဘူး ဗျာ။ အခန်း ထဲကို ကရင် မကြီး ဝင် လာပြီး ပြောသံ ကြား မှ။ မလှုပ် ချင် လှုပ် ချင် နဲ့ ခေါင်း ဝှဲ ကြည့် မိတယ်။ လက် ထဲမှာလင် ပန်းကြီး တချပ် ၊ ဇလုံ ကြီး တလုံး ၊ ဖန် ခွက် နှစ် ခု ၊ ပုလင်း လေး နှစ် လုံး နဲ့ ကုတင် ဘေးမှာ ရပ် ပြီး ကျုပ် တို့ နှစ် ယောက် ကို ကြည့် ရင် ၊

အိ ~ ဖိုးမူ ထ သန့် ရှင်း ရေးလုပ် လိုက် အုံး ပြီးမှ ဆက် လုပ် ကြအိ—

ပြောဆို ပြီး ဇလုံ ကို ကုတင် ဘေးမှာ ချလိုက် တယ်။ ကျုပ် ရှက် ရမှန်း သတိ တောင် မရမိ ဘူး။ သူတို့ နှစ် ယောက် ပြုမူ ပြောဆို နေပုံ ကတမျိုး ကြီးရဲတင် ပွင့် လင်း လွန်း လှတယ်။

အံ့ ဟွန်း အမိုးကလည်း လူဖြင့် နုံးချိနေတာ လှုပ် ကို မလှုပ် ချင် ဘူး ဒါလင် ကို သာအရင် သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးလိုက် နော် အမိုးအံ့—

သူစကားအဆုံးမှာကရင် မကြီးကျုပ် ကို လာဖို့ လက် ဟန် ပြတာနဲ့ ကျုပ် သူ့အပေါ် မှောက် ရက် ကနေအောက် ကို လိုမ့် ဆင် လိုက် တော့။ သူ့စောက် ဖုတ် ထဲက မပျော့တပျော့ဖြစ် နေတဲ့ ကျုပ် လီးကြီး ဗွတ် ကနဲ ထွက် လာတယ်။ အရည် တွေ ကလည်း ရှဲ့ရှဲ့စို နေတာဘဲ။ ကျုပ် ကုတင် ဘေးမှာ သူတို့ ပေးတဲ့ ထိုင် ခုံ လေးပေါ် ထိုင် လိုက် တယ်။ အေးဗျာ တကယ် ပါဘဲ။ ကရင် မကြီးလေ။ သုတ် ရည် တွေ ရှဲ့စို နေတဲ့ ကျုပ် လီးကြီး ကို မရွံ့ မရှာဆေးကြောပေးတယ် ဗျ။ သေသေချာ ချာကျကျ နုနုကြီး ကို ပွတ်တိုက် ဆေးကြောပေးတာကိုး။ အဲ ဆပ် ပြာနဲ့ ဆေး၊ ရေနဲ့ ဆေးလုပ် ပြီး ကျုပ် လီးကြီး ကို တဘက် တထည် နဲ့ ခြောက် အောင် ပယ် ပယ် နယ် နယ် ကြီး ကို ငို ပြီး သုတ် ပေး ပြန် ပါ တယ်။ ခြောက် သွား ပြီဆို မှ ကျုပ် ကို ကုတင် ပေါ် ပြန် တက် ခိုင်း တယ်။

ကျုပ် ကုတင် စောင်း မှာ တင် ပလွဲ ထိုင် လိုက် ရတယ်။ ကျုပ် လီး ကတော့ မတောင့် တတောင် ဖြစ် နေဆဲ ပါ ဘဲ။ ကရင် မကြီး ကျုပ် ကို ဖန် ခွက် တလုံး လှမ်း ပေး တယ်။ ယူပြီး နမ်း ကြည့် လိုက် တော့ နီညို ညို ပြစ် ချွဲ ချွဲ အရည် တွေ ဖြစ် နေတာ ကိုး။ အမှန် တော့ ကြည့် ဥနဲ့ ဘရမ်း ဒီ ရောစပ် ပြီး ဆေး တမျိုး လည်း ထည့် ထား တာ ကိုး။ ဒါလည်း ကျုပ် နောက် မှ သိ ရတာပါ။ သူ ပေး တဲဖန် ခွက် ကို ကျုပ် လှမ်း ယူပြီး မော့ သောက် လိုက် တော့ ချို မွှေး ယုတ် တအရသာ ခံစား လိုက် ရပြီး၊ ရင် ထဲမှာ ပူဆင်း သွား ပြီး ရှိ န်း ကနဲ၊ ရှိ န်း ကနဲ ကြက် သီး တွေ တောင် မှ ထလို့ ဗျို့ လူ လည်း လန်း ဆန်း ပေါ့ ပါ သွား သလား မှတ် ရတယ်။ တကယ် ကောင်း တဲ့ ဆေး ကို ဗျ။

ကျုပ် သူ ပေး တဲ့ ဆေး ကို ဖြေး ဖြေး ခြင်း မော့ သောက် နေ ဆဲ မှာ ဘဲ။ သူ ကစား ပွဲ ပေါ် တင် ထား တဲ့ လင် ပန်း ထဲက ပုလင်း ပုပိုင် ပိုင် ဝိုင်း လေး တလုံး ယူ လိုက် ပြီး ကျုပ် ရှေ့ မှာ မျက် နှာ ချင်း ဆိုင် ခူး တုတ် ထိုင် လိုက် ပြီး၊ ပုလင်း ထဲက ဖြူ ဖြူ အရာ တွေ ကော် ယူ ယူ ကာ သူ လက် ဝါး နှစ် ဖက် နဲ့ အတန် ကြာ ပွတ် ပြီး၊ မပြော မဆို နဲ့ ကျုပ် လီး ကြီး ကို လိမ်း ပါ လေ ရော ဗျို့။ လီး တချောင်း လုံး အေး ကနဲ ဖြစ် သွား ရာ ကာ၊ တဖြေး ဖြေး နွေး ထွေး လာ တယ်။

ရှိန် ရှိန် ကလေး ပုလား တယ်။ သူ လက် နှစ် ဖက် ကြား မှာ ကျုပ် လီး ကြီး ကို လှိမ့် လှိမ့် ပြီး ဆုပ် ခြေ ပေး တော့။ အင်း ကျုပ် လီး ကြီး မာ တင်း လာ တယ်။ ဆေး ကို ကြေ အောင် လိမ်း ပေး ပြီး၊ ရေ ဇလုံ ကို မခါ အခန်း အပြင် ပြန် ထွက် သွား တယ်။ ကျုပ် လည်း လီး ကြီး ကို လက် တဖက် က ဆုပ် ကိုင် ပြီး ဆုတ် ခြေ ပေး ရင်း၊ ဖန် ခွက် ထဲက ဟာ တွေ ကုန် အောင် သောက် ပြစ် လိုက် တယ်။

ခဏ နေ တော့ ကရင် မကြီး ရေ ဇလုံ နဲ့ ပြန် ဝင် လာ တယ်။ ခုန လို ပဲ ဇလုံ ကို ကုတင် ဘေး မှာ ချပြီး၊ တဘက် တထည် ကို ရေ ဆွတ် တယ်။ ပြီး တော့ ကုတင် ပေါ် မှာ ခြေ ပစ် လက် ပစ် ဖြစ် နေ တဲ့ သူ ရဲ့ ပေါင် ကြား ကို ဆေး ကြော ပေး တယ်။ ရေစို အဝတ် နဲ့ ပေါ့။ ရေ ဆွတ် လိုက် သုတ် လိုက် နဲ့ စိတ် ကြေနပ် အောင် ပွတ် သပ် ပြီး၊ အဝတ် ခြောက် နဲ့ သေချာ သုတ် ပေး ပြန် ပါ တယ်။ စောက် ဖုတ် တခု လုံး သေသေ ချာ ချာ ပွတ် ပေး တယ် ဗျ။ ကျုပ် လည်း ကြည့် ကောင်း ကောင်း နဲ့ ကြည့် နေ လိုက် တယ်။ ရေ တွေ ကို အဝတ် နဲ့ ခြောက် အောင် သုတ် ပြီး၊ လင် ပန်း ထဲက ရေ မျော မျော ပုလင်း တခု ယူ လိုက် တယ်။ ပုလင်း ကို နှာ နှာ လှုပ် ပြီး၊ သူ့ မရွံ့ စောက် ဖုတ် ကလေး ပေါ် နဲ့ နဲ့ လောင်း ချ လိုက် တော့ တွန့် ကနဲ တချက် ဖြစ် သွား တယ်။ ကရင် မကြီး သူ့ မရွံ့ အဲ ကျုပ် ရဲ့ ကြွေ ရုပ် ကလေး ကို ဆေး တွေ နဲ့ စောက် ဖုတ် တပြင် လုံး ပယ် ပယ် နယ် နယ် ကြီး ပွတ် သပ် လိမ်း ပေး လိုက် ပြန် တယ်။

ကရင် မကြီး ဟာ တကုန် ကုန် နဲ့ ကျုပ် ရှေ့ မှာ လှုပ် ကိုင် ဆောင် ရွက် တာ၊ သူ့ ရဲ့ ကြီး ထွား တဲ့ နို့ ကြီး တွေ လေ၊ လည် ဟိုက် အကျီ ထဲက နေ တဝက် လောက် ထွက် ပြီး တုံ နေ တာ ကြည့် ကောင်း တယ်။ ကရင် လူ မျိုး ဆို တော့ အသား ကဝါ၊ ရုပ် ရည် က ကြည့် ပျော် ရှု ပျော်၊ တောင့် တင်း တဲ့ ကို ယ် လုံး နဲ့ လိုက် ဖက် စွာ တင်

ပါးကြီးတွေကလည်း စွင့် ကားနေလိုက်တာမနဲမနောကြီးဗျ။ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းနဲ့ကျုပ်စိတ်တွေမငွေရူးမရွ ဖြစ် လာတယ်။ ။

ကျုပ်လီးကြီးကလည်းပူထူပြီးကျုပ်လက်ထဲမှာအဆမတန်ကြီးဖြစ်လာလို့ ငွ် ကြည့်မိတယ်။ ။လားလားကျုပ် တောင်လန့်သွားတယ်။ ။နဲ့တဲ့ဟာကြီးဟုတ်ဖူး၊ ကြီးလာလိုက်တာ၊ ကျုပ်လက်ကောက်ဝတ်လောက်ရှိမှတ်တယ်။ ။ ထိပ်ကြီးကလည်းအော်လန်ဒ်ပြကြီးလီးလုံးပတ်တခုလုံးအကြောတွေကဖြူးဖြူးကြီးတွေဖြစ်လို့၊ အထစ်ထစ်နဲ့ ကျုပ်စိတ်တွေဟာအရမ်းကိုထန်လာတယ်။ ။ဆေးတံခိုးတွေနေမှာပေါ့။ ။

ကြွေရုပ်ကလေးကတော့မလှုပ်မရှက်၊ ကရင်မကြီးလုပ်သမျှငြိမ်ခံနေတယ်။ ။ကျုပ်လက်တဖက်က၊ ကရင်မကြီးရဲ့ နို့တွေကိုဆွဲကိုလိုက်မိတယ်။ ။တချက်တွန့်ကနဲဖြစ်သွားပြီးမှငြိမ်နေလိုက်တယ်။ ။ဒါနဲ့ကျုပ်နို့ကြီးတွေကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးကိုငံတော့တာပေါ့။ ။ကြီးမှကြီးဗျို့။ ။လက်နဲ့မဆန့်ဘူး။ မာတင်းနေတာဘဲ။ အကျိပေါ်ကနေ ကိုင်းလို့အီးမရဘူး။ ကျုပ်လက်ကအကျိကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်တော့နိပ်ကြယ်သီးတွေတဖြုတ်ဖြုတ်အကုန်ပြုတ် ထွက်ကုန်တယ်။ ။ဝင်းကနဲဖြိုးကနဲထွေးကနဲကရင်မကြီးရဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကြီးမှကြီးဗျို့။ ရှေးကပန်းသီးတွေလား မှတ်ရတယ်။ ။နို့သီးခေါင်းလေးကလက်မလောက်ရှိမယ်။ အောက်ကိုစုချွန်နေတယ်။ ။အသက်သုံးဆယ်ကျော်လေး ဆယ်လောက်ရှိနေပေမဲ့၊ နို့ကြီးတွေကတော့ပျော့အိမနေဘူးလို့ကျစ်မာခဲနေတာ၊ တင်ပါးကြီးတွေကိုငံရသလိုဘဲ။ ။ ကျုပ်လက်တွေကလှုပ်ရှားနေတယ်။ ။ထမိန်ကိုချွတ်ချလိုက်တော့၊ ခြေကျင်းဝတ်မှာကွင်းလုံးကျွတ်ပုံသွားတယ် ဗျ။ ။ဖွေးကနဲတင်ပါးကြီးနှစ်ဖက်ကမီးရောင်အောက်မှာပေါ်လာတယ်။ ။ကျုပ်ညာလက်ကသူဖင်ကြားကနေတဆင့် ပေါင်ကြားကိုလျော့တိုက်ပွတ်သပ်လိုက်တော့၊ စောက်ဖုတ်ကြီးကိုကိုက်မိတယ်။ ။အလဲသူလဲမခေဘူးဗျ။ ။မွှေးတွေ ပြောင်ရှင်းနေတာဘဲ။ စောက်ဖုတ်ကြီးကကျုပ်လက်တအုပ်စာလောက်ရှိတယ်။ ။စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းအ တိုင်းတဆတ်ဆတ်နဲ့လျော့တိုက်ပွတ်ပေးပြီး၊ စောက်စေ့လေးကိုပွတ်ချေလိုက်တယ်။ ။ကရင်မကြီးတုန်တုန်သွား တယ်ဗျ။ ။အရည်တွေလည်းထွက်လာတယ်။ ။ကျုပ်စိတ်တွေကြာရှည်မထိန်းနိုင်တော့ဘူး။ ။ထိုင်ရာက နေမတ်တတ်ထလိုက်ပြီး၊ ကြီးမားစွင့်ကားလှတဲ့သူဖင်တုံကြီးနောက်ကိုကပ်ရပ်လိုက်တယ်။ ။ပြီးတော့အဆမတန် ကြီးထွားနေတဲ့ကျုပ်လီးကြီးကိုအဖျားကကိုင်းခါသူစောက်ခေါင်းဝကိုရှာပြီးတော့ထောက်၊ ခါးကိုလက်နဲ့ဆွဲပြီးတ အားဖိဆောင့်ချလိုက်တယ်။ ။

Ã ~ ဗျစ် Ã—

Ã ~ အား ဟီး ဟိ အင်း Ã—

ကရင်မကြီးကုတင်ပေါ်လေးဘက်ပစ်ကျသွားတယ်။ ။ကျုပ်လီးကြီးဟာသူအဖုတ်ထဲမှာပြည့်ကျပ်နေတယ်။ ။အ သွင်းအထုတ်လုပ်ရာမှာတောင်နဲ့နဲ့ခက်နေတယ်။ ။အဝက်လောက်နစ်ဝင်သွားတဲ့လီးကြီးကိုအသာပြန်ချွတ်လိုက် အသာပြန်ထိုးလိုက်နဲ့ဆယ့်လေးငါးခါလောက်လှီးပေးမှအရည်တွေရွမ်းလာတယ်။ ။ကျုပ်လီးကြီးတခုလုံးစိုလာ တာနဲ့အသာထိပ်ဖျားထိဆွဲထုတ်၊ သူနို့ကြီးတွေကိုကိုလှမ်းဆွဲလိုက်ပြီးအားကုန်ဆောင့်ချလိုက်ပါတယ်။ ။

Ã ~ ဗျစ် ဒုတ် Ã—

Ã ~ အား ဟား ဟီး ဟီး ကျပ် ကျပ် လိုက်တာဟယ် မနဲမနောကြီး ဟီးဟီး အင်း Ã—

ဝဲတဲတဲပြောနေပြန်တယ်။ ။ကျုပ်သူကြောပေါ်မှောက်ချပြီး၊ နို့ကြီးတွေကိုဆုပ်ချေဖြစ်ညှစ်ဆော့ကစားလိုက်တယ်။ ။ လီးကြီးဝင်နေတဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးကိုစမ်းကြည့်လိုက်သေးတယ်။ ။သူစောက်ဖုတ်ကြီးထဲမှာကျုပ်လီးကြီးဟာငုတ် ရိုက်ထားသလိုပြည့်ကြပ်နေတာကိုး။ ။အကြားအလုပ်မရှိဖြစ်နေတယ်။ ။ဖေါင်းကြွနေတဲ့သူစောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်း သား ကြီးနှစ်ခုကိုဆွဲယူပွတ်ချေပေးလိုက်တော့

Ã ~ဟင်း ဟင်း အီး ရှီး အား ကျွတ် ကျွတ် လုပ်မှာဖြင့်လုပ်ကောင်လေး ငါသိပ်အနေခက်နေပြီÃ—
သူစကားကြားမှကျုပ်လက်တွေ့သူခါးပေါ်ရောက်သွားပြီးအားရပါးရစုံဆွဲကိုင်ပြီးမနားတမ်းဆောင့်လိုက်တဖင်
ကြီးတွေတုံခါသွားတယ်ဗျာနို့ကြီးတွေလည်းရမ်းခါသလိုခါးလေးလည်းခွက်ခွက်သွားတယ်ကျုပ်ဆောင့်
ချက်တွေကစက်သေနတ်ပစ်သလိုတခိုင်းခိုင်းနေတာပါဘဲ။

Ã ~ဗျစ် ဗျစ် ဒုတ် ဒုတ် ဖတ် ဖတ် ဖတ် ဖတ် ဖတ် ဖတ် Ã—

Ã ~အင့် အင့် အင်း အား ဟား ဟီး ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဟင်းÃ—

အရည်တွေတအားထွက်လို့အသံတွေဆူညံနေတယ်။ကရင်မကြီးဖင်ကြီးတွေအငြိမ်မနေပါဘူး။ထက်အောက်
ဘယ်ညာရမ်းခါနေတယ်။နောက်ကိုလည်းပစ်ပစ်ဆောင့်ပေးတယ်။ကျုပ်နို့တွေဆွဲလိုက်ခါးဆွဲလိုက်နဲ့အချက်
တရာကျော်နှစ်ရာလောက်မနားတမ်းဆောင့်ချနေလိုက်ပါတယ်။

Ã ~စွပ် စွပ် ဖတ် ဖတ်Ã—

Ã ~အင့် အား ဟီးဟီး ကောင်းတယ် ဆောင့်ဆောင့် နာနာ အားဟါး ရှီး အီးÃ—

ကျုပ်ဆောင့်ချက်တွေအောက်မှာကရင်မကြီးတုံခါပြီးပြီးနေတယ်။ကျုပ်သူပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုဆွဲကိုင်လိုက်တော့၊
ခါးလေးအောက်ညွတ်ခေါင်းလေးမော့တက်လာတယ်။ဒီအနေအထားကကျုပ်စိတ်ကြိုက်မို့မညာမတာကြီးဘဲ
ဆောင့်လို့ထဲလိုက်တော့။

Ã ~စွတ် စွတ် စွတ်ဖတ်ဖတ် စွတ် ဖြစ် ဒုတ်Ã—

Ã ~အီး အင်း အားဟား ရှီးရှီး ကောင်းကောင်းလိုက်တာ ဟင်းÃ—

ဆိုပြီးတကယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုံခါပြီးကုတင်ပေါ်မှောက်ကျသွားပါတယ်။
သူပြီးသွားပေမဲ့ကျုပ်မပြီးသေးဘူး။အခုမှအရှိန်ရတုံးကိုဗျာဒါနဲ့ကျုပ်ကုတင်ပေါ်မှာပက်လက်ကားယားကြီးဖြစ်
နေတဲ့ကြွေရုပ်ကလေးပေါ်တက်ခွလိုက်တယ်။အဲလေသူပေါင်တချောင်းကိုဆွဲမြှောက်ပြီးကျုပ်လီးကြီးနဲ့သူ
စောက်ဖုတ်အဲဟုတ်သားဗျို့။သူစောက်ဖုတ်ကြီးကလည်းဖါးပြုတ်ကြီးလိုခုံးထမာန်ဖီနေလိုက်တာနဲ့တာကြီး
ဟုတ်ဖူး။စောက်ဖုတ်ကြီးကိုကျုပ်လက်တဖက်နဲ့ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ပေးတော့ပိုပြီးခုံးထပြအာလာတယ်။
တကယ်အံ့ဩစရာပါဘဲ။ပထမဆုံးအချိန်အလိုခံထားရလို့စောက်ခေါင်းလေးကလည်းဟပြဟပြနဲ့နှုတ်ခမ်းသား
လေးတွေဟာသွေးရောင်လွှမ်းနေလိုက်တာဗျာ။တကယ်ပါဘဲလက်နဲ့အားရအောင်လေးငါးခါလောက်ပွတ်သပ်
နှိုက်ဆွပြီးမာန်ထပြီးခေါင်းတငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်နေတဲ့ကျုပ်လီးကြီးကိုအရင်းကကိုင်ပြီးသူ့အဖုတ်ဝလေးကို
တော့ပြီးတပေါင်ကျော်ပုခုံးထမ်းပုံစံနဲ့တချက်ဆောင့်ပစ်လိုက်တယ်။

Ã ~ဗျစ် ဘွတ်Ã—

Ã ~အား ဟား ဟင်း ဟင်းÃ—

မာန်ဖီခုံးကြွနေတဲ့သူ့စောက်ဖုတ်ကြီးကျုပ်လိင်တန်နဲ့လိုသိပ်လိုက်တော့ခွက်ဝင်သွားတယ်။ခုံးထပြအာနေပေ
မဲ့ကျုပ်သဗျို့။စောက်ဖုတ်အသစ်စက်စက်ကိုလိုရသလိုဘဲတင်းကျပ်မာခဲနေလိုက်တာကျုပ်လီးကြီးများပြတ်
ထွက်မလားအောင့်မေ့ရတယ်။ကျုပ်ဆောင့်ချက်ကြောင့်မျက်လုံးမှိတ်ပြီးမှိန်နေတဲ့သူ့မျက်လုံးတွေပြူးခေါင်း
တွေလှုပ်ခါကာလက်နှစ်ဖက်ကအိပ်ယာခင်းတွေကိုဆုပ်ချနေတယ်။အဆုံးထိဖီကပ်နှစ်ဝင်နေတဲ့ကျုပ်လီးကြီး
အားအသါဆွဲထုတ်တချက်ဆောင့်ခဏနေပြန်ချွတ်ပြန်ထိုးသွင်းနဲ့လေးငါးဆယ်ခါလောက်လှီးပေးပြီးအရှိန်ရ
လာတာနဲ့ကျုပ်ဆောင့်ချက်တွေသွက်လက်ပြင်းထန်လာတယ်။

Ã~ဗျစ် ဘွတ် ခွတ် ခွတ် ဖေါက် ဖေါက်Ã—

Ã~ဟင့် အင်း ဟင်း ကျွတ် ကျွတ် အား ဒါ ဒါလင်ရယ် ဆောင့် စမ်းဒါလင် နာနာ
တအားဆောင့်လိုးပါအုံး အ အ အင့် အင့် အမလေး ကောင်းလိုက်တာ ဟင်း သူဟာကြီးကလည်း
အိုး အသဲကိုခိုက်ခိုက်သွားတာပါဘဲ အားÃ—

ကျုပ်လက်တဖက်ကသူနို့တွေကို သွက် သွက် ဆုပ်ချေလိုက်ပြီးဆီးစပ်ကအမွှေးနုနုလေးတွေကို ဆွဲလိမ်ပွတ်
လိုက်နဲ့လုပ်ပေးနေပြီးဆောင့်ချက်တွေကိုအရှိန်ထပ်မြှင့်လိုက်ပါတယ်။လီးကြီးကိုချွတ်လိုက်တိုင်း၊သူ
စောက်ခေါင်းအတွင်းသားတွေကဖျစ်ညှစ်ဆွဲဆုပ်ထားသလိုမို့ကျုပ်လိုးရတာသိပ်အရသာတွေနေတယ်။
သူလည်းကျုပ်လိုဘဲနေမှာပါ။ဆောင့်ချက်တွေအလိုက်ဖင်လေးကိုလိမ်ဖယ်ပြီးပင့်မြှောက်ကော့တင်ပေး
နေတယ်ဗျာ။

Ã~ဘွတ် ဘွတ် ခွတ်ဖေါက် ခွတ် ဖေါက်Ã—

Ã~ဟင့် အင်း အာ အ အား ဟင်း ဟင်းကောင်းလိုက်တာ ဒါလင်ရယ် ယူကို သိပ်သိပ်
အင့် အင့် အာဟား ချစ်သွားပြီး ဟား အိုး အမမလေး နော်
ရင်ခေါင်းထဲကိုလိပ်လိပ်ပုံတက်လာလိုက်တာ ဆောင့် ဆောင့် ဒါလင် အိုင် သိပ်ကောင်းလာပြီးÃ—
ဟုတ်လောက်တယ်။ကျုပ်ဆောင့်ချက်တွေဟာတချက်ဆိုတချက် သိသိသာသာကြီးပြင်းထန်နေသလို မြန်လည်း
အတော်မြန်လာတယ်။

အတွင်းမှာအသားဆိုင်ခြင်းထိခိုက်သွားလို့လည်းနှစ်ယောက်စလုံးမြက်ကနဲဖြိုးကနဲဖြစ်လာကြပြီ။အဲကျုပ်က
တော့ပြီးဖို့လိုသေးပေမဲ့နဲ့နဲ့မောလာတယ်။သူကတော့အပင့်အမြှောက်တွေမြန်လာတယ်။နောက်တချိန်တော့
မယ်တူတယ်။အံလေးကျိတ်လိုက်တောက်ခေါက်လိုက်နဲ့ပဲဗျ။

Ã~ဗျစ် ဒုတ် ခွတ် ဖေါက် ခွတ် ခွတ် ဖတ် ဖတ်Ã—

Ã~အား အား ဟင်း ရှီး ကျွတ် ကျွတ် တောက် ဟင်း ဟီး ဆောင့် ဒါလင် ဆောင့်
ဆောင့် အီး ဟိုး ဟင်း ဟင်း ဟားÃ—

သွားပြီ၊သူလည်းလေးဘက်ဖြစ်သွားပြန်ပြီ။ကျုပ်မှာတော့သန်မာနေဆဲဗျ။ကရင်မကြီးဘာဆေးတွေလိမ်ပေးမှန်း
မသိဘူး၊ခုချိန်ထိမပြီးနိုင်သေးဘူး။ကျုပ်ပွဲသိမ်းဆောင့်ချက်တွေအဖြစ်လေးငါးဆယ်ချက်လောက်ပစ်ဆောင့်
လိုက်တယ်။ပြီးတော့ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ဘေးမှာခတ်ကွေးကွေးလေးစောင်းလှဲနေတဲ့ကရင်မကြီးပေါ်ဆက်
မှောက်လိုက်ပြီး၊သူဖင်ကြားအောက်ကနေအသာကပ်ပြီးကျုပ်လီးကြီးနဲ့ထိုးလိုက်တော့၊သူကအလိုက်သင့်ဖင်
ကြီးနောက်ပစ်ပေးတာနဲ့လီးကြီးဟာသူစောက်ဖုတ်ထဲကိုသိမ့်ကနဲနစ်ဝင်သွားပါတယ်။ဒါနဲ့ကျုပ်သူအပေါ်က
မှောက်လျှက်လေးငါးဆယ်ချက်လောက်မှေးဆောင့်လေးဆောင့်လိုးပေးလိုက်တော့။

Ã~ခွတ် ခွတ် ဖတ် ခွတ် ဗျစ် ဘွတ်Ã—

Ã~ဟင်း ဟင်း အိုး ကောင်းတယ် ကောင်းလေး ကောင်းတယ် အင်း ဟင်းÃ—
ကရင်မကြီးအတော်စိတ်ထလာတယ်ထင်ပါတယ်။ဖင်ကြီးကိုနောက်ကိုလှုပ်ရှားပေးတယ်။ကျုပ်သူအပေါ်က
မှောက်လိုးနေရာကထထိုင်လိုက်ပြီး၊ကျုပ်လက်နှစ်ဖက်ကသူကိုခွထောက်ပြီး၊အားရပါးရဆောင့်လိုးလိုက်ပါ
တော့တယ်။

Ã~ဗျစ် ဘွတ် ဘွတ် ခွတ် ခွတ် ဖတ် ဒုတ်Ã—

Ã ~ဟင်း ဟင်း အင်း ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ နာနာဆောင့် နာနာÃ—

လိုးဆောင့်မှုအချိန် ကြာလာတာနဲ့အမျှစိတ်တွေအရမ်းလှုပ်ရှားလာတယ်။

ကျုပ် ပြီးချင် လာလို့ ခပ် သွက် သွက် ပစ် ဆောင့် လိုက် တယ်။

Ã ~ဗျစ် ဗျစ် ဘွတ် ဘွတ် ဖတ် ဖတ် စွတ် စွတ်Ã—

Ã ~အေး အေး ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ အဲ ချ နာနာ အေး အီး ဟင်း ဟင်း အား အမလေးလေး အင်းÃ—

ကျုပ် မနာတမ်းဖိ ဆောင့် လိုက် ရင်းကသုတ်အားကို မထိန်းနိုင် တော့ဘဲ၊ သူ့စောက် ဖုတ်ကြီးထဲကို တပျန်းပျန်းနဲ့ပဲ။

မနဲမနောကြီးပန်းထုတ်ပစ် လိုက် ရင်းက သူတို့နှစ် ယောက် ကြားမှာမှောက် ချလိုက် ပါတော့တယ်။

နောက် နေမနက် ရှစ် နာရီခွဲ ၊ ကို နာရီလောက် မှာကောင် မလေးကားနဲ့လိုက် ပို့ တယ်။ သူ့မျက် နှာလေး နှမ်းနယ် နေ ပုံဘဲ။ ဟုတ်မှာပေါ့ ညကတညလုံး ကျုပ် အလိုးကို စိတ် ရှိ လက် ရှိ ခံနေရတာကိုး ၊ ဒါတောင် ကရင် မကြီးကကြား ပေါက် ဝင် ခံလို့ သက် သာတာဗျာ။ အင်း သူတို့ အကြောင်း လား၊ မမေးပါဘူး၊ သိပ် ပြောခြင် ပုံလည်း မရပါဘူး။

ကရင် မကြီးပြောလို့ တစ္ဆန်း တစ်သိ ရတာက။

သူနာမည် အဲကျုပ် ကြော့ ရုပ် ကလေးပေါ့ ၊ ဒါ လီတဲ့သူ အဖေက ဆရာဝန် ကြီး၊ အမေက တော့မနှစ် ကဆုံးတယ်။ ကရင် မကြီးက သူ အဖေဆေးခန်း မှာသူနာပြု ဆရာမလုပ် တယ် တဲ့။ ဒါ လီမွေးကတည်းက သူဘဲထိန်း ကျောင်း လာရတယ် ဆို ဘဲ။ အဲဒါ လို့ အဖေဒေါက် တာကြီးက သူမကြိုက် တဲ့၊ နိုင် ငံခြားမှာ သွား အလုပ် လုပ် နေတဲ့ ဆရာဝန် တဦးနဲ့ ပေးစားမ လို့ တဲ့။ ရှေ့နှစ် လလောက် ဆို သူတို့ နိုင် ငံခြားကို လိုက် သွားရမှာဆို ကိုး။ အဲဒီမှာ ဒါ လီဆို တဲ့ အချောအလှနတ် သမီး လေး ကျုပ် ရဲ့ ကြော့ ရုပ် လေး သူ အဖေကို အရွေ တိုက် ပြီး ကျုပ် နဲ့ တွေ့ တဲ့ အဖြစ် ရောက် တယ် တဲ့။ ဒါ ဘဲ ကျုပ် သိ ခွင့် ရ တယ်။

ကားမောင်း ရင်း သူကျုပ် ကို ခဏခဏ လှမ်း ကြည့် ပြီး သက် ပြင်း တွေ ချနေ ရာတယ်။ သူကျုပ် အပေါ်စွဲ လမ်း သွား တယ် ထင် ပါတယ်။ ဒါ ပေမဲ့ ကျုပ် သူကို တစ္ဆန်း မှမပြောပါဘူး၊ သူ့စိတ် ကြိုက် သူ သဘော လွတ် ထား လိုက် တယ်။ ပြန် ခါနီး ကျုပ် ကို ဖက် ပြီး ငို သေးဗျ။ ဟင်း ကံတရား ပေါ့ဗျာ။

ကျုပ် လား၊ ကျုပ် လည်း ဘယ် စိတ် ကောင်း ပါ့မလဲ။ ကရင် မကြီးက တော့ ကျုပ် ပါးကို တချက် နမ်း လိုက် ပြီး စက္ကူ အိပ် ကလေး တလုံး ထိုး ပေးရင်း။

Ã ~ ကောင် လေး ငါ တော့ နှင့် ဟာ ကြီးကို စွဲ သွား ပြီ ဒါ လီဘယ် လို ဆက် စခမ်း သွား မလဲ မသိ ဘူး ငါ ထင် တာ တော့ ဒီ လို စနေနေ ညတိုင်း နှင့် ကို ခေါ် လိမ့် မယ် ထင် တယ် ရော့ ဒီအိပ် ထဲမှာ နှင် သုံးဖို့ ပိုက် ဆံရယ် ညက လိမ်း တဲ့ ဆေး ပုလင်း ရယ် ပါ ထည့် ပေး လိုက် တယ် Ã—

သူပေးတဲ့ စက္ကူ အိပ် ကို ကျုပ် လှမ်း ယူ လိုက် ပြီး ၊ တိုက် ကြီး ပေါ်က ဆင်း လာ ခဲ့တယ် ၊ တိုက် ရှေ့ဆင် ဝင် အောက် မှာ ည ကကျုပ် ကို ခေါ် လာ တဲ့ ပါ ဂျဲ လို ကား ပြာကြီး ပေါ်မှာ သူ ရောက် နှင့် နေတာ။ အဲသလို နဲ့ ကျုပ် ကား ပေါ်တက် လိုက် ပြီး တံ ခါးကို ဆွဲ ပိတ် ပြီး သူကို လှမ်း ကြည့် လိုက် တော့ အငို မျက် လုံး တွေ နဲ့ ကျုပ် ကို တချက် လှမ်း ကြည့် လိုက် ပြီး ၊ တိုက် တံခါး ဝမှာ ရပ် နေတဲ့ ကရင် မကြီးကို လှမ်း ပြီး စကား ပြော လိုက် သေးတယ်။ အဲဒီ စကား တော့ ကျုပ် နား မလည် ဘူး။ က ရင် လို ပြောတာ လား၊ ဘာ လား ဘဲ။ ကရင် မကြီးက တော့ ပြုံး ပြုံး ကြီး ခေါင်း ငြိ မှဲ့ ငြိ မှဲ့ နေတယ် ဗျ။

ဆို ပါတော့ သူ ကား မောင်း ထွက် တော့ ခြံတံခါး ကို ညက အဖိုး ကြီး ဘဲ ဖွင့် ပေးတယ်။ အခု မှ သေချာ ကြည့် မိ တယ် ၊ အ ဖိုး ကြီး က ခြေတဖက် မပါဘဲ ကိုး။ လိုင်း က တော့ ရှုပ် ကုန် ပြီ ထင် တာ ဘဲ ၊ ဘာ တွေ မှန်း ကျုပ် မသိ ဘူး။ ကံ ကောင်း တာ

လား၊ကံဆိုတာလားကျုပ် မဝေခွဲ တတ်ဘူး။သူကားကို ကျင် လည် စွာမောင်း နှင် ခဲ့လို့ ညကကျုပ် ကို စတင် တွေ့ဆုံခဲ့ ရတဲ့၊ကျုံးဘေးကခုံ တန် လေးနားရောက် သွားတယ် ။ကျုပ် မြို့ကို ရောက် တာမကြာသေးတော့။ဘယ် ကနေဘယ် လို မောင်း တယ် ဆို တာကျုပ် မသိ ဘူး။အဲဒီအိမ် ကနေဒီကျုံးဘေးကို (၁၅)မိနစ် ၊မိနစ် (၂၀)လောက် ဘဲကြာမယ် ထင် တယ် ။ကျုပ် ကားပေါ်ကဆင်း လိုက် တော့။

အိမ် နောက် စနေနေည ဒီကစောင့် နေ အိုင် လာခေါ်မယ် အိမ်—

ကျုပ် ခေါင်းဘဲငြိမ့်ပြလိုက် တယ် ။သူကျုပ် ကို ခဏလောက် ကြာတဲ့အထိ ငေးစိုက် ကြည့်ပြီး၊သက် ပြင်းရှည်ကြီး ကို ချလိုက် ရင်း၊ကားကို မောင်း ထွက် သွားပါတော့တယ် ။ကျုပ် လည်းအကို တို့အိမ် ကို ဖြေးညှင်း စွာလမ်း လျှောက် ပြန် ခဲ့ရတယ် ။နှစ် ပြသုံးပြရောက် တော့ကျုပ် တို့ အိမ် ရှေ့ရောက် လာတယ် ။အိမ် ထဲကို ဝင် လိုက် တော့ခြံ ဝင်းထဲကရေစည် ပိုင်းဘေးမှာကျုပ် အကို မိန်းမမြင့်မြင့် ဆွေအဝတ်တွေ လျှော်ဖွတ်နေရင်းကကျုပ် ကို ။

အိမ် ဟဲ့ငဆောင် ညကတညလုံးဘယ် သွားနေလဲနှင့် အကို ကစိတ်ပူပြီးဟို ရှာဒီရှာလုပ် နေသေးတယ် သူလည်းသန်း ခေါင် လောက် မှအိမ် ပြန် ရောက် တယ် ခုမနက် လည်းအစောကြီးကားဂိတ်ကလာခေါ်လို့ တောင် ကြီးပါသွားလေရဲ့ နှင် ဘယ် သွားနေတာလဲအိမ်—

ကျုပ် မရီးကို ညကအဖြစ် အပျက် ကို အမှန် အတိုင်းပြောလို့ ဘယ် ဖြစ် မလဲနေ့၊ ဒါနဲ့ကျုပ် လည်းကြိဖန် ပြီးလိမ် ပြောလိုက် ရတယ် ။

အိမ် အော်အမညကတောင် ခြေကဇာတ်ပွဲမှာမိုးလင်းသွားကြည့် နေတာအကို ကဘယ် နေပြန် ရောက် မလဲဟင် အိမ်— အိမ် တညအိပ် ပေါ့ ခါတိုင်းလည်းဒီလို ဘဲဟဲ့ ကဲ နှင် ထမင်းစားပြီးခဏတဖြုတ် အိပ် ချင် အိပ် လိုက် ပေါ့အိမ်— ကျုပ် မရီးစကားအဆုံးမှာအိမ် ထဲဝင် လိုက် တယ် ။ကျုပ် အတွက် ပေးထားတဲ့အခန်းထဲဝင် ပြီး၊ကုတင် ပေါ်လှဲလိုက် တယ် ။ညကအဖြစ် ကို ပြန် တွေးရင်းပေါ့၊အော် ဟုတ်ကဲ့ကျုပ် အကို အိမ် ကနှစ် ခန်းသုံး၊နောက် အဖီချမီးဖို ခန်းပေါ့ လေ။အိမ် ကြီးထဲမှာအခန်းနှစ် ခန်းဖွဲ့ထားတယ် ။တောင် ဖက် အခန်း၊မြောက် ဖက် အခန်း၊အလယ် ကတော့အခန်းမ ရှိပါဘူး။ကျယ် ကျယ် ဝန်းဝန်းသပ် သပ် ရပ် ရပ် ရှိ တယ် ။

ကျုပ် တောင် တွေးမြောက် တွေးနဲ့အိပ် ပျော် သွားတယ် ။ညနေလေးနာရီလောက် မှာ၊မရီးနို့လို့ ကျုပ် အိပ် ယာကထ မျက် နှာသစ် ပြီး၊ရေထမ်းပုံးတွေ ဆွဲ ထွက် လာတယ် လမ်းထိပ် ကကျုံးရေကန် မှာရေခပ် ပြီး၊အိမ် သုံးဖို စည် ပိုင်းတ လုံးစဉ် အိုးနှစ် လုံးရေအပြည့် ဆွဲ ထည့် ။တခါတည်းရေချိုးပစ် လိုက် တယ် ။ခုမှပဲလူကလန်း ဆန်းသွားတော့တယ် ။ ရေချိုးပြီးကျုပ် အိမ် ထဲဝင် တော့ကျုပ် မရီးကလေးသိပ် နေရင်းက။

အိမ် ငဆောင် ထမင်းစားရင် မီးဖို ထဲမှာခူးခပ် စားနှင့် ငါကလေးသိပ် လိုက် အုံးမယ် အိမ်—

အိမ် ဟုတ် အိမ်—

လို့ ကျုပ် တွန့် ထဲပြောပြီး၊ကျုပ် အဝတ်အစားလဲခေါင်းဖြီးပြီး၊မီးဖို ထဲထွက် ခဲ့တယ် ။ထမင်းကို ခူးစားတော့သိပ် မစားချင် ဘူးဖြစ် နေတာနဲ့၊နဲနဲစားပြီး ပန် ကန် တွေ ဆေးထားခဲ့လို့ ။အိမ် ရှေ့ပြန် ထွက် လိုက် တယ် ။

အိမ် ဟဲ့ ငဆောင် ထမင်းစားတာမြန် လှချည်လားဟဲ့အိမ်—

အိမ် ဟုတ် အိမ်—

တခွန်းထဲပါဘဲ။ပြီးခြံဝင်းတံခါးကို သွားသေချာပိတ် လိုက် ပါတယ် ။အိမ် ရှေ့တံခါးကို ဆွဲစေ့လိုက် ပြီး၊ကျုပ် အ ခန်းလေထဲပြန် ဝင် လိုက် တယ် ။ကုတင် ပေါ်ပက် လက် လှဲချလိုက် ပြီး၊နဖူးပေါ်လက် တင် ခါ၊ညကအဖြစ် သနစ် တွေကို ပြန် လည် စဉ်းစားနေမိ ပါတယ် ။အတော် ကြာတော့စဉ်းစားရင်းနဲ့ကျုပ် သတိရသွားတာနဲ့၊ကရင် မကြီးပေး

လိုက်တဲ့စက္ကူအိပ်ကလေးကို ယူလိုက်ပြီး ပုလင်းလေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ကျုပ်ပုဆိုးကို အသာ လှန်လိုက်ပြီး ကရင်မကြီးလုပ်သလို ကျုပ်လီးကြီးကို ဆေးတွေလိမ်းလိုက်ပါတယ်။ ဆေးနဲ့အောင်ကျုပ်ဝှင်း တိုက်သလိုလေးငါးဆယ်ချက်လောက်လုပ်ပေးလိုက်တော့ ကျုပ်လီးကြီးဟာတဖြည်းဖြည်းနဲ့ပူနွေးပြီးမတ် ထောင်လာပါတယ်။ ကျုပ်လီးကြီးကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုရင်းကုတင်ပေါ်လှဲအိပ်ချလိုက်တယ်။ တကယ့်ကိုတ စောင်းကွေးပြီးပူနွေးမတ်ထောင်နေတဲ့ကျုပ်လီးကြီးကို ဖွဖွလေးဝှင်းတိုက်ပေးလိုက်တယ်။ အချိန်အတော် လေးကြာတော့ကျုပ်လီးကြီးအဆမတန်ကြီးလာတယ်ဗျ။

ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကို ထိုးတဲ့ကျုပ်လက်ထဲကနေတဆတ်ဆတ်နဲ့ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေတယ်။ လီးကြီးပတ်လည်က အကြောတွေကလည်း သွေးတိုးနှုန်းတွေကလည်း တခုတခု တန်ဆောင့်ဆောင့် တိုးနေတယ်။ ကြာတော့ကျုပ်စိတ် တွေထိန်းမနိုင်သိမ်းမရဖြစ်လာတယ်။ လီးကြီးကိုဝှင်းတိုက်ပစ်လိုက်တယ်။

အံ့ ~ ဖြင်းဖြင်းဖြင်း အံ့—

အံ့ ~ ဟင်း ဟင်း အာ အာ ဟင်း အား အမလေး ဟီး ဟီး ဟင်း အံ့—

လီးကြီးဟာတိုက်လေကြီးလေပါဘဲ။ မာန်ထနေလိုက်တာ။ ကျုပ်လက်နဲ့ချုပ်လို့တော့အရတော့အောင်ကို အဆမ တန်ဖြစ်နေတယ်။ ဆေးလူးတာများသွားလို့နဲ့တူတယ်ဗျ။ လီးတချောင်းလုံးထူပူနေတော့တာဘဲ။ ကျုပ်လီးကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ဆုပ်ကို ပေါင်နှစ်ဖက် ကြားမှာဒူးကွေးဖိညှပ်ထားလိုက်ရတယ်။

အံ့ ~ ဟင်းဟင်း ဟီး အား အမလေး လေး ဟင်း အံ့—

အံ့ ~ ဟဲ့အောင်တဟင်းဟင်းနဲ့ အမလေး အဘလေးတနေရလောက်အောင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ ညကအိပ်ရေးပျက်ပြီး ဖျားပြီနဲ့တူတယ် အော် ဒီကောင်လေးကလည်း အခန်းမီးမဖွင့်ဘာမဖွင့် မှောင်နဲ့မဲမဲကြီး အံ့—

မရီးအသံဟာကျုပ်နားထဲမိုးကြိုးပစ်လိုက်သလို ဝင်လာတော့ ကျုပ်လန်ဖြန့်ပြီးတကိုယ်လုံးတုံ့သွားတယ်။ မရီး ကပြောပြောဆိုဆို အခန်းမီးဖွင့်ဥပီးဝင်လာတယ်။

ပြီးတော့ကျုပ်နဖူးကိုလက်တဖက်နဲ့စမ်းကြည့်လိုက်ရင်း။

အံ့ ~ အင်း ကိုယ်နဲ့နဲ့တော့နွေးတယ် ဆေးသောက်မလား ငအောင် အံ့—

ပြောဆိုရင်းကျုပ်ကုတင်ပေါ်တင်ပလွဲဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ လက်တဖက်ကနဖူးစမ်းလိုက် ကျုပ်ပုခုံးသားတွေ စမ်းလိုက်နဲ့လုပ်ရင်းကျုပ်ကို ဆွဲလှည့်လိုက်လို့ဒူးကွေး ရက်နဲ့ကျုပ်ပက်လက်လန်သွားတယ်။

အံ့ ~ နင် ဘာဖြစ်နေတာလည်း ငအောင် ဖျားရင်ဆေးသောက်ဟဲ့ အံ့—

ကျုပ်စကားပြန်မပြောနိုင်ဘူး။ ပေါင်ကြားကကျုပ်ဟာကြီးကိုလက်နှစ်ဖက်နဲ့တင်းတင်းဆုပ်ကိုရင်း။ မရီးကို မျက်လုံးပြူးပြီးကြည့်နေလိုက်မိတယ်။ မီးရောင်အောက်မှာကပိုကရိုနဲ့ကျုပ်ကိုစိုးရိမ်တဲ့မျက်လုံးရှဲ့ကြီးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်နေတဲ့မရီးရှဲ့မျက်နှာကိုတွေ့လိုက်ရတယ်။

အံ့ ~ ဟင်း ဟင်း ကျုပ် ကျုပ် ဟို ဟို အံ့—

အံ့ ~ အင်း ဘာဖြစ်တာလဲ မိုက်နာတာလား ဟဲ့ ငအောင် အံ့—

လက်ကလေးတဖက်နဲ့ကျုပ်မိုက်ကို အသာအရာကလေးဖိလိုက်တယ်။ နွေးထွေးနူးညံ့တဲ့အထိ အတွေ့တွေ ကြောင့်ကျုပ်စိတ်တွေဖရိုဖရဲဖြစ်ကုန်ပါပြီ။ မရီးကိုကြည့်တော့စိုးရိမ်တကြီးနဲ့ကျုပ်မိုက်ကိုနှိပ်နှိပ်ပေးတယ်။ ကျုပ်မျက်လုံးတွေကအင်းဟုတ်တော့ပါဘူးဗျ။ တကယ်ဘဲကြီးထွားဆူဖိုးနေတဲ့နို့ကြီးတွေဟာကလေးနို့တိုက်

သိပ် ခွဲရင်းက၊ ကဗျာကယာထလာလို့ ထင် ပါရဲ့၊ တပိုင် တစအကျီအောက် ကပါနေတာမီးရောင် အောက် မှာဝင်း ဝါ
လို့ နေတယ်။ ကျုပ် တံထွေးကို အနိုင် နိုင် မြို့ချရင်း။

အံ့ အ အား အား ကျုပ် ကျုပ် ဘာဖြစ်မှန်း ဟို အင်း အင်း အံ့—

ကျုပ် ပြောရင်းနဲ့ မရီးဖက် ကို စောင်း ချလို က် တော့စွင့် ကားအိ ထွေးတဲ့သူ တင် ပါးကြီးတွေ နဲ့ ကျုပ် ခူးတွေ လက် တွေ
နဲ့ ထိ မိလို က် တယ်။ တကယ် ပါဘဲရင် ထဲမှာဘာလောင် ဆူကုန် တယ်။ စောက် ပုတ်နံ့ ရတဲ့လီးကြီးကလည်း ကျုပ်
လက် ထဲကနေအတင် ရုန်းထွက် ပြီးသူ တင် ပါးတဖက် ကို သွားထောက် မိ နေပါတယ်။ မရီးကတော့ဘာမှ ရုစို က်
ဟန် မရှိပါဘူး။

အံ့ ပြောစမ်း ငဆောင် နင် ဘာဖြစ်လာတာလဲ ဟင် အံ့—

ကျုပ် လက် မောင်း တဖက် ကို လှုပ် ကိုင် ယမ်းရင်း မေးနေပြန် တယ်။ ကျုပ် သူလက် ကို ကျုပ် လက် တွန့်ဆုပ် ကိုင်
လို က် မိပြီး။

အံ့ ဟင်း ဟင်း ကျုပ် ကျုပ် ပေါင်ခြံ အံ့—

အံ့ ဟင် ပေါင်ခြံ ဘာဖြစ် တုန်း ရေတွင်းမှာ ချော်လဲ ပြီထင် တယ် မှန်းစမ်း အံ့—

ပြောပြောဆို ဆို နဲ့ ကျုပ် ကို ဆွဲ လှန် ပြစ် လို က် ရင်းက ပေါင် တွေကို လှန် ကြည့် လို က် တော့ဘယ် လို မှမတားလို က်
နိုင် ပါဘူး။ ကျုပ် လီးကြီးဟာ မြီးကနဲ မတ်ထောင် သွားလို က် တာဗျာ မရီးတောင် လန့် သွားတယ်။

အံ့ ဟယ် လန့် လို က် တာ အိုးကြည့် စမ်း နင့်ဟာ ကြီးယောင် ကိုင် နေတာလား အံ့—

အံ့ ဟုတ် ဟုတ် တယ် အမ ကျုပ် ကျုပ် ဆေးလိမ်းတာများ များသွားလို့ အမ အား ဟီးဟီး

ဟင်းဟင်း ကွဲ ကွဲ ထွက် တော့မယ်ဗျာ ဟင်း အံ့—

ကျုပ် လက် တွေက မရီးရဲ့ဝင်း ဝါစို ပြေနေတဲ့ လက် မောင်း လှလှကြီးတွေကို ပွတ် သပ် ဆုတ် ကိုင် လှုပ် ယမ်းရင်း ပြော
လို က် မိ တယ်။ ဟုတ် တယ် လေမထူးတော့ဘူးကိုး။ မရီးဟာ ကျုပ် ဟာကြီးကို မျက် တောင် တွေ ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ်
လုပ် ရင်းစို က် ကြည့် နေရင်းက လက် ကလေးတဖက် ရဲ့လက် ညှိုးလေးနဲ့ တို့ထိ ကြည့် လို က် ရင်း က။

အံ့ ဒုက္ခပါဘဲ ငဆောင် ရယ် နင့်အကို ကလဲမရှိ တော့ ဘာလုပ် ပေးရမှန်း ငါလည်း မသိဘူး အံ့—

ကျုပ် တချက် တွန့် လိမ် လူးလွန့် ရင်းက

အံ့ ဟီး ဟီး ဟင်း ဟင်း ကျုပ် ကျုပ် သေ သေရပါတော့မယ် အမရယ် ဟင်း ဟင်း ကွဲ ကွဲ

အဲဒါကြီး ကွဲ ကွဲ ပြီးကျုပ် သေရမှာဗျာ ဟီး ဟီး ဟီး အံ့—

ကျုပ် ငို သံပါကြီးနဲ့ ပြောတော့မရီး ပြာယာခတ် သွားတယ်။ လက် တွေကလည်း ကျုပ် ဟာကြီးကို စုံ ဆွဲဆုပ် ကိုင် လို က်
တယ်။ ပြီးတော့ ကျုပ် မျက် နှာကို စိုးရိမ် တကြီးနဲ့ လှည့် ကြည့် ပြီး။

အံ့ ဒုက္ခဘဲ အဲသလို သာဆို လူသိ ရင် ရှက် စရာကြီးဘဲ ဒါကြီးအရောင် ရောသွား အောင် ဘာလုပ် ရင် ရမတုံး
ရေခဲဝယ် အုပ် ပေးရမလား ဟင် ဟဲ့ အို အိ အံ့—

သူလက် ထဲမှာ ကျုပ် လီးကြီးရုန်းကန် လှုပ် ရှားနေတာကို အံ့ သြဟန် နဲ့ လှည့် ကြည့် လို က် ရင်းလက် နှစ် ဖက် နဲ့ ဆုပ်
ကိုင် ထားလို က် ပါတယ်။ ဒါပမဲ့ လှုပ် ရှားနေဆဲပါဘဲ။ ဒါနဲ့ ကျုပ် က

အံ့ ဘာ ဘာမှလုပ် လုပ် လို့ မရဘူး သေ သေမှာဘဲ အမရဲ့ ကျုပ် ကျုပ် နာလာ ပြီ ဟီး ဟီး ကွဲ

ကွဲတော့မယ် နဲ့ တူပါတယ် အံ့—

ကျုပ် စကားအဆုံးမှာ၊ အမတ်ချက်တွေ ဝေသွားပြီး ခန့်နေတော့ မြီးဆို ကုတင် ပေါ်တက် ကျုပ် ကို ခွဲပြီး ထမိန် ကြီးကို ပင့်တင် လိုက် တော့မဲနက် တွန့် လိမ် ကောက် ကွေးနေတဲ့ကောက် ကောက် ကွေးနေတဲ့မရီးရဲ့စောက် ဖုတ်ကြီးမဲကနဲ ရဲကနဲပြဲကနဲပေါ်ထွက် လာတယ်။ အကွဲကြောင်းကြီးထိပ် ကစောက် စေ့ကလေးကလည်း ဖုချွန်ပြီး အပြင် ကို ထွက် နေတယ်။ ကလေးတယောက် အမေလဲဖြစ်။ ယောက်ျားနဲ့ညှိတိုင်း နီးပါးအလို ခံထားလို့ ထင်တယ်။ စောက် ဖုတ်ကြီးက ပြဲအာနေလိုက် တာဗျာ၊ အရည် ကို လဲနေတာပဲ။

မရီးလေမရီးပေါ့၊ ကျုပ်ဟာ ကြီးကို လက်ပြန် ကိုင် ဆွဲပြီး သူမအဖုတ် ဝမှာတော့ထောက် လိုက်ပြီး အပေါ်ကနေထိုင် ချ လိုက် တယ် လေ။ ဖြေးဖြေးလေးမှဖြေးဖြေးလေး။ မျက်နှာလှလှလေးပါးစပ် လေးဟပြီး ချက်ခြင်း ပြန် ရှုံ့မဲ့သွားတယ်။ ပြီးတော့အံလေးတချက် ကြိတ်လိုက် ပြီးတခါဖိ ထိုင် ချလိုက် ပြန် ပါတယ်။

အို ~ ဗျစ် အ အေ အီး ကျုပ် လှချည်လား ငဆောင် ရယ် အို—

တဗျစ် ဗျစ်နဲ့ကျုပ် လီးကြီးမရီးရဲ့စောက် ဖုတ်ထဲကို တအိအိနဲ့ထိုး ခွဲဝင် ရောက် ပုံများဗျာ၊ မြေကြီးထဲကို ငုတ်ကြီးတ ချောင်းရိုက် သွင်း နေတဲ့အတိုင်း ပါဘဲ။ တချက်ဖိ အထိုင် မှာဟန် ချက် လွဲပြီး ဘေးလဲကျမလို ဖြစ် သွားလို့ ကျုပ် လက်နှစ်ဖက် ကသူခါးကို လှမ်းကို ငို လိုက် ရတယ်။ မရီးဖင် လေးကို အသာပြန် ကြွ လိုက် တော့လီးကြီးလုံးပတ် ကို စောက် ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ ကစုထွက် ငုံ့ခဲပြီး တဖြေးဖြေးနဲ့အပေါ်ကို ပါသွား တယ်။

အို ~ ဟီး အင်း ရင်ထဲကို အာင့် သွားရသလားမှတ်ရတယ် ဟင်းဟင်း အို—

ပြောပြီး တဖြေးဖြေးနဲ့ပြန် ထိုင် ချလိုက် ပြန် ပါတယ်။ လီးကြီးအချောင်းဘေးမှာသူစောက် ဖုတ်နခမ်းသားလေးတွေ လိပ်ခေါက် ဝင် သွားတယ်။ တဝက် လောက် အရောက် မှာဖင် ကြီးကို အသာပြန် ကြွ လိုက် ပြန် တယ်။ ဖိလိုက် ကြွ လိုက် ဆယ့် လေးငါးခါလောက် လုပ် ပေးတော့လီးတလျှောက် အရည် တွေစီးကပ် ရွဲလာပါတယ်။ နောက် တခါဖြည်း ဖြည်းခြင်းဖိ ချလို အလယ် လောက် အရောက် မှာသူခါးတွေကို စုံဆွဲ ကိုင် လိုက် ပြီးအောက် ကနေကော့ထိုးပစ် လိုက် တယ်။

အို ~ ဗျစ် အို—

အို ~ အမေ ဟင်း ဟင်း အရမ်းဘဲဟယ် တကထဲ ဟင်း ဟင်း ပြည့်ကျပ် နေတာဘဲ အို—

လီးကြီးဟာသူစောက် ဖုတ်ကြီးထဲကို အဆုံးထိ ဝင် ရောက် သွားပြီး ဆီးခုံနဲ့ ခုထိ ကပ် နေပါတယ်။ မရီးဟာအဲဒီအ တိုင်းဖိ ကပ် ထားရင်းက။

အို ~ ဟင်းဟင်း နင့်ဟာကြီးကအထဲထည်းမှာလှုပ်စိ လှုပ်စိနဲ့အငြိမ် ကို မနေဘူးဟဲ့ အင်းဟို တုန်းကနင့် အကို ငါ့ကို ပြောဘူးတယ် ဒီလို ဆားလိမ်းပြီး ရင် သုတ်ရည် ထွက် အောင် လုပ် ပေးရယ် သုတ်မထွက် ရင် ကွဲပြီး သေတတ်တယ် တဲ့ဟာ ဒါကြောင့် မို့ ငါ ငါ ရှက် လိုက် တာဟယ် မရီးနဲ့မတ်ဖြစ် ရတယ် လို့ အို—

အို ~ ကျေးဇူး ကျေးဇူးပါဘဲ အမရယ် ကျုပ် အို—

ကျုပ် စကားကို ဆုံးအောင် မပြောဘဲကျုပ် လက် တွေကသူခါးကို ကိုင် မြှောက် လိုက် တော့၊ မရီးကသူဖင် ကြီးတွေကို အလိုက် သင့် ကြွ ပေးတယ်။ တဝက် လောက် အရောက် မှာခါးတွေကို ဖိ ချကာဖင် ကြီးတွေဖိ ထိုင် ချတယ်။ အဲသလို လေးငါးခါလုပ် ပေးတော့လီးနဲ့စောက် ဖုတ်ဟာသဟဇာတဖြစ် သွားလို့ စောစောတုံးကလို မနာတော့ပါဘူး မရီးဟာ ကျုပ် ဘေးတဖက် တချက် မှာလက် တွေထောက် ပြီးဖင် ကြီးကို အားပါးတရဖိ ဖိ ချပါတော့တယ်။ ကျုပ် လည်း သူဖိ အ ချအောက် ကပင့် ပင့် ထိုး ပေးလိုက် တော့၊ မရီးတဟင်းဟင်း နဲ့အသက် ရှူပြင်းလာပါတယ်။ ဝင်းဝါစို ပြေပြီး လှပတဲ့

ကြီးဟာတဖြေးဖြေးပို ကြီးလာပါတယ်။ အကြောကြီးတွေကလည်း ခဲတန် လုံးလောက် နီးနီးအထစ် အထစ် နဲ့ဖီးထ နေပုံကို ကကျုပ် တောင် အသဲယားပါတယ်။

ခဏနေတော့ကျုပ် မရီးအခန်းထဲပြန် ဝင် လာတယ်။ ကျုပ် ဟာကြီးကြည့် ပြီး

အိုဟယ် နင့်ဟာဟယ် ဟုတ်ကောဟုတ်သေးရဲ့လား ငဆောင် ရယ် အို—

ပြောရင် လီးကြီးကို သူလက် ချောင်းလှလှလေးတွေနဲ့ဆုပ် ကိုင် ဖျစ်ညှစ် ကြည့် ပြန်ပါတယ်။

ကျုပ် လက် တွဲကတော့မရီးရဲ့အကျီတွေကို ဆွဲချွတ်ပေးလို က် တော့သားသယ် အမေမို့ ထင် ပါရဲ့ဗျာ၊ နို့ ကြီးတွေတင် ့ ထောင် နေတာပါဘဲ။ ကျုပ် အဲဒီနို့ ကြီးတွေကို အသာဖွ ဖွ လေးပွတ် သပ် ကိုင် တွယ် ပြီးမတ်တတ် ထလို က် တယ်။ မရီး ရဲ့မျက် နှာလေးကို ဆွဲမော့လို က် ပြီးပြည့် ဖြိုးဖောင်း အိ နေတဲ့ပါးလေးကို ဘယ် ပြန်ညှာပြန် နမ်းလို က် ပြီး၊ ရာမလေး ကိုင် လို ကွေးညွတ် နေတဲ့နှုတ်ခမ်း လေးတွေကို ကျုပ် ပါးစပ် ကြီးနဲ့ ခဲပြီးစုပ် ယူနမ်း ရှိ က် တော့မရီးခါးလေးကော့ ခေါင်းလေးမော့ပြီး သူလက် တွေကနွယ် ယှက် လို့ ကျုပ် ကို ပြန် လည် ဖက် တွယ် လာပါတယ်။

အိုဟွန်း ဟွန်း ဟင်း မော့လို က်တာ မောင် လေးရယ် ဟင်း ဟင်း အို—

ပြောရင် ကျုပ် ရင် ဘတ်ကို ပါးလေးတဖက် အပ် ပြီးတဆတ် ဆတ် တုံနေရှာပါတယ်။ ကျုပ် လက် တဖက် ကသူ့ကို ဖက် တွယ် ရင် ကျန် လက် တဖက် ကသူ့ခါးကထမိ န် ကို ချွတ်ချလို က် ပါတယ်။ ပြီးတော့သူ့ကို ပွေ ပြီးကုတင် ပေါ် တင် လို က် တယ်။ ဆူဖြိုးတင် မားနေတဲ့နို့ ကြီးတွေဟာတောင် ပူစာနှစ် ခုလို ချွန်း နေပါတယ်။ ကျုပ် ပြားဝိုင်း သာ သာလက် ရှိ တဲ့ညို ညို တိုတို အဝိုင်း ကွက် အလယ် ကနို့ သီးခေါင်း လေးကတော့မတ်ထောင် နေတယ်။

ကျုပ် ကုတင် ဘေးမှာခူးထက် ထိုင် လို က် ပြီးလက် တဖက် ကသူ့ခေါင်း လေးကို ပွေ ပို က်။ ကျန် လက် တဖက် ကသူ့ ဝမ်းပြင် သားစုစုလေးကို လှည့် ပတ် ပွတ် သပ် ပေးရင် တင် မာစူဖြိုးနေတဲ့နို့ ကြီးတလုံးကို ငုံ ခဲလို က် တော့ဗျန်းကနဲ နို့ ရေ တွေကျုပ် ပါးစပ် ထဲပန်း ဝင် လာတယ်။

ကျုပ် တကိုယ် လုံးတုံသွားပြီးနွေးထွေးပြီးချို ဆိမ် လွန်း လှတဲ့နို့ ရည် တွေကို ဝှက် ကနဲ ဝှက် ကနဲ မြိုချပစ် လို က် မိ ပါတယ်။ လူမှာလန်း ဆန်း သွားသလို ပါဘဲ။ လက် တဖက် ကပေါင် တွေရော၊ ပေါင် ခြံ ကြားကစောက် ဖုတ်ကြီးရော ပွတ် သပ် ပေးရင် ကတဖြေးဖြေးနဲ့နို့ တဖက် စီကို ရောက် လာအောင် ပွတ် သပ် ပြီးနို့ ကြီးတလုံးကို ဖွ ဖွ လေးဆုပ် ကိုင် ပြီးဖျစ် ညှစ် လို က် တော့လက် ထဲမှာနို့ ရည် ဖြူဖြူတွေ ပန်း ထွက် စို့ ရှဲ့ကုန် ပါတယ်။

အို မောင် လေး လုပ် မှာဖြင့် လုပ် တော့ကွယ် မမ စိတ် တွေတအားထလာပြီ အို—

အို ဟုတ်ကဲ့အမ ကျုပ် အမ အားရကျေနပ်အောင် လိုးပေးမယ် နော် အို—

ဆိုပြီး ကျုပ် အကြိုက် ဆုံးပုံစံ ဖြစ် တဲ့ခူးထောင် ပေါင် ကားပုံစံကို ယူလို က် ပြီးအရေတွေ စို ရှစ်စပြုနေပြီး မဲနက် ကွေး ကောက် နေတဲ့စောက် မွှေးကြမ်း ကြီးတွေ အောက် ကစောက် ဖုတ်အကွဲ ကြောင်း ကြီးကတင် ကနဲ တင် ကနဲ ညှစ် ညှစ် နေသလို အနီးကပ် မြင် တွေရတယ်။ ကျုပ် လီးထိပ် ကြီးနဲ့ အဲဒီအကွဲ ကြောင်း တလျှောက် ပွတ် သပ် လို က် တော့ဗျစ် ကနဲ အရေတွေ ထွက် ကျလာတယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ် လီးထိပ် ကြီးကို စောက် ခေါင်း ဝမှာတော့လို က် ပြီးပေါင် နှစ် ဖက် ကို မ ပြီးဖိ တွန်း လို က် တော့အိ ကနဲနို့ ကြီးတွေ ပေါ် သွားကပ် တယ်။ စောက် ဖုတ်ကြီးကတော့ပြုအာပြီး မိုး ထောင် လာ တယ်။ ကျုပ် အနေအထား ပြင် လို က် ပြီး မြေစိုက် လိုး နည်း အတိုင်း အပေါ် ကနေဖိ ဆောင့် ချလို က် တယ်။

အို ဗျစ် အား ဟင်း ဖြေးဖြေး မောင် လေး အောင့် သွားတာဘဲ အို—

ကျုပ် တဆက် ထဲအားကုန် ဖိ ဆောင့် ချလို က် တော့လီးကြီးဟာအဆုံး ထိ နှစ် ဝင် သွားပါတယ်။ လီးကြီး ပြန် ဆွဲ ချွတ် ဖိ ဆောင့် နဲ့ လေးငါး ဆယ် ခါလောက် အဲသလို လုပ် ပေးတော့ကျုပ် လီးကြီးစောက် ရည် တွေ နဲ့ ပြောင် ချောလာတယ်။ ကျုပ် ဆောင့် ချက် တွေ ပြင်း ပြင်း ဘဲသုံး လို က် ပါတယ်။

Ã~ဗျစ် ဘွတ် အင့် အား အားÃ-

Ã~ဗျစ် ဗျစ် စွပ် စွပ် ဖေါင်း ဖေါင်းÃ-

နဲဆီးခုံချင်းရိုက်သံပါထွက်လာတယ်။မရီးကတော့ခေါင်းလေးယမ်းခါရင်းအံကြိတ်ပြီးကျုပ်ရဲ့အလိုကိုခံနေရ
ရှာတယ်။

Ã~ ဗျစ် အင့် အင့် ဘွတ် ဒုတ် စွပ် ရှိုး အားအား အား အင်း Ã-

မြန်ဆန်ပြင်းထန်လွန်းတဲ့ကျုပ်ဆောင့်ချက်တွေကြောင့်မရီးမြင့်မြင့်ထွေးဟာလောကကြီးနဲ့ခနအဆက်အသွယ်
ပြတ်သွားရပါတယ်။ကျုပ်လည်းအချိန်ကြာလာတာနဲ့အမျှနောက်ဆုံးသုတ်ရည်တွေကိုဒလဟောပန်းထုတ်ပြစ်
လိုက်ပါတော့တယ်။

ပြီးပါပြီ။